

Dış Politika Alanında Oluşan İdeolojik Bağ: Fransız Milliyetçi Cephe Partisi Örneği: 2011-2015*

The Ideological Link on Foreign Policy: The Case of French National Front: 2011-2015

Mustafa Çağatay ASLAN**

Öz

Fransız Milliyetçi Cephe Partisi, çok-kültürlü topluma muhalif olan radikal-sağ partilerin prototipidir. Parti, ilk önemli seçim başarısını, 1984 Avrupa Parlamentosu seçiminde kazanmıştır. O tarihten bu yana, partiler arası rekabetin dikkate alınması gereken aktörlerinden biri konumundadır. Parti'nin seçim başarısının nedenleri üzerine yapılan erken dönem analizler, konuya "tepki oyu" perspektifinden yaklaşmışlardır. Daha geç dönem analizler ise parti ile seçmeni arasında "ideolojik bağ" oluşabileceğine işaret etmektedir. Bu makale, Avrupalılaşıma konusunun Fransız seçmeninin tercihini belirleyen konular arasında artan önemini dikkate alarak, Avrupalılaşıma sürecine katı muhalif olan Milliyetçi Cephe Partisi ile seçmeni arasındaki ideolojik bağın partinin dış politikası ve özellikle partinin dış politikasının yüksek oranda yoğunlaştığı Avrupalılaşıma konusu üzerine inşa olabileceğini önermektedir.

Anahtar Kelimeler: Radikal-sağ; Milliyetçi Cephe Partisi; Marine Le Pen; Avrupalılaşıma; Avrupa-kuşkucu

Abstract

The French National Front is the prototype of radical right parties opposing multi-cultural society. The Party's first remarkable electoral success came in the 1984 election for European Parliament. Since then, the party is one of relevant actors to party competition in France. The early analyses probing reasons behind the party's electoral success embrace protest-voting approach. Subsequent analyses, however, highlighted the possibility of ideological-link between the party and its supporters. Driven by significant role of Europeanization in shaping electoral preferences, this article suggests that the ideological-link between the party and its supporters is likely to revolve around the issue of Europeanization.

Keywords: Radical right; National Front Party, Marine Le Pen, Europeanization, Euroscepticism

Giriş

İkinci Dünya Savaşı sonrasında Batı Avrupa ülkeleri 1950-1973 yılları arasında, iktisat tarihi çalışmalarında "altın çağ" olarak ifade edilen dönemi yaşamıştır. Zira, bu dönemde, Batı Avrupa ülkelerindeki gayri safi yurt içi hasıla artış oranı,

* Makalenin Geliş Tarihi: 07.09.2016, Kabul Tarihi: 02.11.2016

** Dr. İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Uluslararası İlişkiler Bölümü, E-posta: mustafa.aslan@istanbul.edu.tr.

Görüş

Akademik Bakış

227

Cilt 10
Sayı 19
Kış 2016

yıllık bazda yüzde 4.6 oranına ulaşmıştır.¹ Daha önceki dönemlerde görülmemiş düzeyde olan ekonomik büyümenin, siyasi parti rekabetinin mahiyetine etki etmekte olduğu ileri sürülmüştür.² Buna göre, rekabetin ana konusu olan, yoksunluk ve sahiplik ayrımı etrafında şekillenen sınıf çatışmasının, seçmen davranışlarına olan etkisi devam etmekle birlikte, azalma eğilimindedir. Buna karşın; “siyasal katılım, konuşma ve düşünce özgürlüğü, çevre, silahsızlanma gibi “burjuva sonrası” konulara ne derecede önem verilmesi gerekir” sorunsalı, rekabetin içeriğini etkileyen bir öge haline gelmektedir. “Burjuva sonrası” konuların artan önemi, bu konulara, birincil öncelik veren; bu sebeple, siyasal yelpazenin sol uç bölgesinde konumlandırılan “yeni-sol” partilerin kurulmasına imkan sağlamıştır.³ Siyasal yelpazenin sol cenahında yaşanan bu gelişmeye reaksiyon olarak, uç sağa yakın bölgede konumlanan ve “yeni-sağ” terimi ile tanımlanan partiler zuhur etmeye başlamıştır.⁴

“Yeni-sağ” siyasi partilerini, diğer siyasi partilerden ayıran en belirgin özellik, bu partilerin çok kültürlü toplum yapısına muhalif olmalarıdır.⁵ Bu özellik, liberal demokrasi rejiminin olmazsa olmaz ilkelerinden olan çoğulculuk ilkesi ile açıkça çelişmektedir. Ancak, bu çelişkidен hareket ile, “yeni sağ” partilerin demokrasi rejimine topyekun karşı oldukları sonucuna ulaşılmamalıdır. Genel olarak demokrasi ve demokratikleşme konularına ilişkin tartışmalarda önerilen sınıflandırmalar dikkate alınır ise; seçimlerin yapıldığı ancak insan hakları, azınlık hakları ve hukukun üstünlüğü ilkeleri açısından önemli ihlallerin var olduğu ve seçim demokrasisi⁶, illiberal demokrasi⁷,

1 Yıllık bazda ortalama yüzde 4.6 oranında artış yaşanan Batı Avrupa grubu, Avusturya, Belçika, Danimarka, Finlandiya, Fransa, Almanya, İtalya, Hollanda, İsveç, İsviçre ve Birleşik Krallık ülkelerinden oluşmaktadır. Adı geçen ülkelerin yıllık bazda ortalama gayri safi yurt içi hasıla artışı, 1890 – 1913 dönemi için yüzde 2.6; 1913-1950 dönemi için yüzde 1.4; 1973-1993 dönemi için yüzde 2 oranında gerçekleşmişti. Nicholas F. R. Crafts, “The Golden Age of Economic Growth in Western Europe, 1950-1973” XLVIII / (3), 1995, s. 429.

2 Burjuva-sonrası değerler olarak adlandırılan konuların seçmen tercihlerine etki etmeye başladığına ilişkin hipotezi ilk olarak öne süren ve bu hipotezi farklı nesilleri dikkate alarak inceleyen çalışma için lütfen bakınız: Ronald Inglehart, “The Silent Revolution in Europe: Intergenerational Change in Post Industrial Societies”, *The American Social Science Review*, LXV / 4, 1971, s. 991-1017.

3 a.g.m., s. 991-992.

4 Ronald Inglehart ve Flanagan Scott, “Value Change in Industrial Societies”, *The American Political Science Review*, LXXXI / 4, 1987, s. 1306; Piero, Ignazi, “The Silent Counter-revolution: Hypotheses on the emergence of extreme right-wing parties in Europe”, *European Journal of Public Research*, XXII / 3, 1992, s. 6.

5 Parti programı, seçim beyannamesi, basın açıklamaları gibi yazılı belgelerin analizi ile siyasi partilerin hangi konulara öncelik verdiğini saptayan *Comparative Manifesto Project* veri tabanı, ve *the University of North Carolina* öncülüğünde yapılan uzman anketleri serisinin (1999-2014) sonuçları, çok-kültürlü toplum yapısına katı muhalefet etmenin “yeni sağ” partilere münhasır özellik olduğunu desteklemektedir. İlgili veri tabanlarına ulaşmak için sırası ile bakınız: Andrea Volkens vd. “The Manifesto Data Collection”, *Manifesto Project (MGR/CMP/MAPPOR)*, 2016, Berlin.

6 David Collier ve Steven Levitsky, “Democracy with Adjectives: Conceptual Innovation in Comparative Politics”, *World Politics*, IL / 3, 1997, s. 439-441.

7 Fareed Zakaria, “The Rise of Illiberal Democracy”, *Foreign Affairs*, 1997, LXXVI / 6, s. 22.

etnokrazi⁸, gibi terimler ile ifade edilen rejimin, yeni-sağ partilerin öngördüğü rejim olduğu söylenebilir.⁹

Çok kültürlü toplum yapısına muhalif olmanın doğal sonucu olarak, “yeni sağ” partiler, farklı kültüre haiz göçmenleri durdurucu; bu sebeple de, yabancı düşmanlığını tetikledikleri gerekçesi ile tenkit edilen politikalar geliştirmektedirler.¹⁰ Bu mülhazaya binaen, “yeni sağ” partiler, bazı akademik çalışmalarda “göçmen karşıtı” terimi ile tanımlanmıştır.¹¹ Bununla birlikte, bu terimin kullanımı, “yeni sağ” partilerin tasavvur ettikleri toplumun özelliklerini tam manası ile karşılamamaktadır¹². Zira, “yeni sağ” tarafından öngörülen toplum sadece göçmenlerden arındırılmış bir toplum değildir. Ek olarak, toplum, otokton nüfusu ihtiva eden “öz kümenin” geleneklerine, kültürüne ve egemenliğine bağlı kalmalı ve bunlarla çelişen her türlü eylem ya da düşünce toplum tarafından dışlanmalıdır. Bu makale, Mudde tarafından önerilen tanımlamayı benimseyerek, “yeni sağ” partileri, “radikal sağ” terimi ile tanımlamaktadır.¹³ Buna göre, yeni sağ partiler, liberal demokrasinin çoğulculuk ilkesine muhalif oldukları için *radikal*; toplumu oluşturan unsurlar içerisinde “öz kümenin” diğer unsurlara göre daha önde olduğuna yönelik inançları sebebi ile *sağ* partilerdir.¹⁴

Fransız Milliyetçi Cephe Partisi (*Front National, FN*), belirtilen ayırıcı özelliği haiz 1970li yılları takiben kurulan radikal sağ partilerin prototipidir.¹⁵

- 8 Nils Butenschon, “Politics of Ethnocracies: Strategies and Dilemmas of Ethnic Domination.” National Conference of Political Science (Ulusal Siyaset Bilimi Konferansı) 11- 12 Ocak 1993 Geilo, Norveç, 5.
- 9 Michael Minkenberg, 2000, “The Revival of the Radical Right: Between Modernity and Anti-Modernity”, *Government and Opposition*, XXXV / 2, 2000, 180.
- 10 Von Beyme, 1988 *Right wing Extremism in Western Europe*, Cass Publishing House, London, 1988, s. 10-11.
- 11 Göçmen karşıtı terimini kullanan çalışmalara örnek olarak lütfen bakınız: Christopher T. Husband, “The Other Face of 1992: The Extreme Right Explosion in Western Europe”, *Parliamentary Affairs*, VL / 3, 1992; Meindert Fennema, “Some conceptual issues and problems in the comparison of anti-immigrant parties in Western Europe”, *Party Politics*, III, 1997; Wouter Van Der Brug ve Meindert Fennema, “Protest or Mainstream? How the European anti-immigrant parties developed into two separate groups by 1999”, *European Journal of Political Research*, XLII, 2003.
- 12 Cas Mudde, 1999, “The single-issue party thesis: Extreme right parties and the immigration issue”, *West European Politics*, XXII / 3, s. 190 ve 193; Alexandra Cole, “Old Right or New right: The ideological positioning of parties of the far right”, *European Journal of Political Research*, XLIV / 2, 2005, s. 212-214.
- 13 Cas Mudde, *Populist Radical Right Parties in Europe* Cambridge University Press, New York, 2007 s. 19.
- 14 a.g.e, s. 26
- 15 Fransız Milliyetçi Cephe partisinin açıktan etkilediği farklı Avrupa ülkelerindeki radikal sağ partilere örnek olarak Belçika’da kurulan Milliyetçi Cephe partisi örnek olarak verilebilir (a.g.e, s. 42). Milliyetçi Cephe Partisi’nin, İkinci Dünya Savaşı sonrasında zuhur eden yeni radikal sağ ailesinin ilk üyesi olduğunu belirten çalışmalar için lütfen bakınız: Pia Knigge, “The ecological correlates of right wing extremism in Western Europe”, *European Journal of Political Research*, XXXIV / 2, 1998, s. 253; Roger Eatwell, “The Rebirth of the ‘extreme-right’ in Western Europe?”, *Parliamentary Affairs*, LIII / 3, 2000, s. 408; Jens Rydgren, “Is extreme right-

Görüş

Akademik
Bakış

229

Cilt 10
Sayı 19
Kış 2016

Milliyetçi Cephe Partisi, 1972 yılında, çeşitli milliyetçi çevreleri ihtiva eden “Yeni Düzen” grubu öncülüğünde kurulmuş ve Parti’nin liderliğine Jean-Marie Le Pen seçilmiştir.¹⁶ Milliyetçi Cephe Partisi ilk önemli seçim başarısını 1984 Avrupa Parlamentosu seçiminde elde etmiştir. Parti, o tarihten bu yana yapılan tüm seçimlerde, aldığı seçmen desteği oranı ile ülke siyasetinin etkin aktörlerinden birisi olmuştur.¹⁷ Milliyetçi Cephe Partisi’nin yükselişi, ana akım siyasi partilerin ülke sorunlarını çözmeye yetersiz ya da isteksiz olduklarına dair algı sonucu oluşan tepki oylarının büyük oranda Parti’ye yönelmesi ile açıklanmıştır.¹⁸ En genel anlamı ile, tepki oyu kavramı, asıl olarak bir siyasi partiye karşı duyulan tepkinin tetiklediği cezalandırma içgüdüğü ile seçmenin bir başka siyasi partiyi, o partinin politikalarını dikkate almaksızın, tercih etmesi olarak tanımlanabilir.¹⁹ Bu makale, tepki oyu üzerine bina edilen açıklamanın, Milliyetçi Cephe Partisi’nin 30 yılı aşkın süredir sahip olduğu seçmen desteğini açıklamakta eksik kaldığını önermektedir. Zira, tepki oylarının bu kadar uzun süre belirli bir siyasi partide toplanması dahi parti ile ideolojik bağ kuran seçmen grubunun oluşmasına neden olacaktır. Bu makale, göçmen akımının engellemesi, ulusal kimliğin ve ulusal egemenliğinin korunması talepleri bağlamında, parti ile seçmenin bir bölümü arasında fikir örtüşmesi olduğunu önermektedir.

Göçmen akımının engellenmesi, ulusal kimlik ve ulusal egemenliğin korunması talepleri, Avrupa Birliği kurumlarının üye devletler adına karar alma yetkilerin arttırılması (derinleşme süreci) anlamında kullanılan Avrupalılaşma süreci ile yakından ilişkilidir. Zira Avrupalılaşma alanı genişledikçe belirtilen konulara ilişkin talepler artmakta ve Avrupalılaşma sürecine yönelik halk muhalefeti güçlenmektedir.²⁰ Böylece, seçmen ile Milliyetçi Cephe Partisi

wing populism contagious? Explaining the emergence of a new party family”, *European Journal of Political Research*, XLIV / 3, 2005, s. 416.

- 16 Jonathan Marcus, *The National Front and French Politics*, MacMillan, London 1995, s. 12.
- 17 Radikal sağ partiler, Duverger’in önerdiği sahip olduğu seçmen oranına göre partilerin sınıflandırılmasında, küçük partiler kümesinin bir üyesidir. Bu cümleden, yüzde 3 oranının üzerinde oy alarak parti sisteminin dikkate alınır partisi olunması radikal sağ partiler açısından en alt başarı kriteri olarak belirlenebilir (Maurice Duverger, *Political Parties: Their organization and activity in the modern state*, Methuen, London, 1954, s. 283). Zira, Duverger’in sınıflandırmasında böyle partilerin parlamentolarda çoğunluğu ele geçirmeleri pek mümkün değildir. Ancak, bu partiler sahip oldukları görece az sayıda milletvekili sayısı ile koalisyon hükümetinin kurulması, nitelikli çoğunluk gerektiren yasaların görüşülmesi gibi süreçlerde kilit role sahip olabilirler. Bu yolla, partilerin sisteme etki etme şansları vardır (Giovanni Sartori, *Parties and Party Systems: a framework for analysis*, Cambridge University Press, Cambridge, 1976, s. 122-123). İki türlü çoğunluk sistemin uygulandığı ülkelerde (Fransa), bu partilerin özellikle seçimin ikinci turlarında kilit rol oynamaları muhtemeldir.
- 18 Bu önermeyi destekleyen bir çalışma için lütfen bakınız: Nonna Mayer ve Pascal Perrineau, “Why do they vote for La Pen?” *European Journal of Political Research* XXII / 1, 1992.
- 19 Van Der Brug ve Fennema, “Protest or Mainstream? How the European anti-immigrant parties developed into two separate groups by 1999”, s. 57.
- 20 Lauren L. McLaren, “Public Support for the European Union: Cost/Benefit Analysis or Perceived Cultural Threat?” *The Journal of Politics*, LXIV / 2, s.52.

arasındaki ideolojik bağ bilhassa parti dış politikasının seçmen tarafından beğenilmesi ile oluşmaktadır çünkü Parti, merkezinde İslam karşıtlığı olan ve esas olarak Avrupalılaşıma sürecine muhalefeti içeren bir dış politika geliştirmiştir. Milliyetçi Cephe Partisi 1972 yılında kurulmuş olmasına ve Parti'nin 1995 Başkanlık seçimlerinden itibaren Avrupalılaşıma sürecine ilişkin politikalarını daha görünür hale getirmesine rağmen, makalenin kapsamı 2011 – 2015 dönemi ile sınırlandırılmıştır. Zaman aralığının 2011 yılından başlatılmasının sebebi, Ocak 2011 tarihinde Milliyetçi Cephe Partisi liderliğinde, partinin kuruluşundan 40 yıl sonra ilk kez, değişim yaşanmasıdır.²¹ Diğer radikal sağ partiler gibi, Milliyetçi Cephe Partisi de lider merkezli bir parti olduğu için, makale özel olarak yeni liderin seçildiği döneme odaklanacaktır.²² Zaman aralığının 2015 yılına kadar getirilmesinin sebebi, Milliyetçi Cephe Partisi'nin 2014 Avrupa Parlamentosu seçimlerinde yaklaşık yüzde 25 oy alarak birinci parti olmasıdır. Ayrıca, 2014 seçimlerinde Avrupa Parlamentosu parlamenti olarak seçilen Marine Le Pen, 9 Avrupa Birliği ülkesinden seçilmiş (Birleşik Krallık dahil) toplam 39 parlamenti ihtiva eden "Uluslar ve Özgürlük Avrupası" grubunun başkanlığını da yapmaktadır.²³

Makale toplamda dört bölüm içermektedir. Birinci bölüm ilk olarak radikal sağ siyasetin genel özelliklerini kısaca belirtecektir. Daha sonra, Milliyetçi Cephe Partisi'nin kuruluşu ve partinin seçimlerde gösterdiği performans hakkında bilgi verilecektir. İkinci bölüm, Avrupalılaşıma sürecinin seçmen davranışlarına etki eden bir faktör haline gelmesi sürecini inceleyecektir. İkinci bölümün tamamlayıcısı niteliğinde olan üçüncü bölüm, 2011-15 yıllarını kapsayan zaman aralığı özelinde Milliyetçi Cephe Partisi'nin dış politikasını inceleyecektir. Bu incelemede, ağırlık birincisi üzerinde olmak üzere, üç ana dış politika tercihinin değerlendirilecektir. Bu politika tercihleri 1) İslam-karşıtlığı merkezinde şekillenen Avrupa Birliği ve NATO politikası; 2) Avrupa Birliği'nin (AB) ekonomi politikasına yönelik eleştiriler ile desteklenen ulusal egemenliğin korunması politikası; 3) Rusya Federasyonu ile yakın ilişkiler kurma politikası, olarak belirtilebilir. Dördüncü bölüm, gelecek çalışmaların hangi sorunsallara yoğunlaşmaları gerektiğine dair önerileri içeren sonuç bölümünü içermektedir.

Radikal Sağ Partiler

Radikal sağ partileri diğer siyasi partilerden ayıran en belirgin özellik, toplumu oluşturan öz-kümenin cetbecet süre gelen dil, kültür, gelenek gibi etnik

21 Ocak 2011 yılında yapılan kongrede Marine Le Pen, babası Jean Marie Le Pen tarafından bizzat desteklenen ve baba Le Pen'in sağ kolu konumundaki Bruno Gollnisch'e karşı yarıştı. Parti içindeki güçlü Katolik grup tarafından desteklenen Gollnisch'e destek yüzde 32 oranında kaldı (Christopher Caldwell "Le Pen is Mightier", *The Weekly Standard*, 14 Mart 2011 ve Geert De Clercq, "Special Report- in France, far-right capitalizes on Euro Crisis", *Reuters*, 7 Ekim 2011).

22 David Art, *Inside the radical right: the development of anti-immigrant parties in Western Europe*, Cambridge University Press, New York 2011, s. 56.

23 Grup hakkında detaylı bilgi için: <http://www.enfgroup-ep.eu> (erişim tarihi, 11 Ağustos 2016).

Görüş

Akademik
Bakış

231

Cilt 10
Sayı 19
Kış 2016

özellikleri etrafında toplumun şekillenmesi tahayyülüdür. Radikal sağ parti politikaları münhasıran öz-kümeyle fayda sağlamayı amaçlar ve politikaların belirlenmesinde toplumu oluşturan öz-küme dışındaki ögelere (öz-dışı) karşı dışlayıcı tavır gösterilir. Öz-dışı grup ve fikirlerin, öz-kümenin homojen yapısına tehdit teşkil ettiği düşüncesi ile öz-kümenin özellikleri ile çelişen her türlü yaşam tarzına ve düşüncelere müsamaha edilmemesi savunulur.²⁴ Bu mülhazaların sonucu olarak radikal sağ partiler çok kültürlü toplum yapısına muhaliftirler.

Çok kültürlü topluma şüphe ile yaklaşmanın sonucu olarak, radikal sağ partiler, 1950 – 1973 yılları arasında, iktisat tarihinin “altın çağını” yaşayan Batı Avrupa ülkelerinin ihtiyaç duyduğu iş gücü; siyasi sığınma hakkı ve aile birleşimi (önceki yıllarda göç eden işçinin aile üyelerinin göç etmesine imkan verilmesi) etkenlerinin hızla arttırdığı göçmen nüfusa karşı pejoratif söylemler geliştirirler. Bununla birlikte, “göçmen-sorunu,” radikal sağ partilerin ilgi alanına giren tek konu değildir. 1960lı yıllardan başlayarak, siyasal katılım, düşünce ve fikir özgürlüğü, geleneksel kültür kodları dışında görülen tercihlere saygı gibi “burjuva sonrası değerlerin” önem kazanmasına reaksiyon olarak, radikal sağ partiler, ataerkil ve güçlü aile yapısına bina edilmiş toplumu, bu toplumu oluşturan bireylerin geleneklere uygun olarak yaşamasını, ve toplumun düzenine hâlel getirebilecek olan her türlü düşünce ve yaşam tarzından uzak durulmasını savunur.²⁵ Kamu düzenini bozan ve / veya milli kültüre uygun davranmayan bireylere karşı ölüm cezası gibi en ağır müeyyidelerin dahi uygulanmasını önerir.²⁶ Tahayyül edilen toplumda ekonomiye ilişkin işlemler öz-kümenin ihtiva ettiği girişimcilerin kontrolünde olmalıdır. Billhassa, stratejik önemi haiz iletişim, bankacılık ve enerji sektörleri, öz-kümenin mutlak hakimiyeti altında olmalıdır. Öz-dışı unsurların, gerek tüzel kişi gerek özel kişi, mülkiyet haklarının sınırlı olmasını savunan radikal sağ

24 Mudde, *Populist Radical Right Parties in Europe*, s. 19; Sabrina Ramet, 1999, ‘Defining the radical right: values and behaviors of organized intolerance in post-communist Central and Eastern Europe’, Sabrina Ramet der. *The Radical Right in Central and Eastern Europe since 1989*, Pennsylvania State University Press, Pennsylvania, s. 4.

25 Milliyetçi Cephe Partisi parti programında geleneksel aile yapısı ile anne baba ve çocuklardan oluşan topluluğu kast ettiğini açıkça belirterek, hem cins evliliğine izin verilmesi gibi burjuvazi sonrası taleplere karşı olduğunu açıkça belirtmektedir (National Front “Notre Project” 2014, s. 37 <http://www.frontnational.com/pdf/Programme.pdf> E.T. 28 Temmuz 2016). Bir başka örnek olarak, Macaristan siyasetinin radikal sağ aktörü olarak tanımlanan Daha İyi Macaristan Hareketi (JOBBIK) 2014 parlamento seçimleri için hazırladığı programda ikiden fazla çocuk sahibi olan aileler için sosyal yardımların artırılmasını vaat etmekteydi. JOBBIK programının tam metni için <https://drive.google.com/file/d/0B-HgDla59TRmTTdrX3laNVhMYms/edit?pref=2&pli=1> (erişim tarihi: 3 Ağustos 2016).

26 Aleks Szczerbiak, “Old and New Divisions in Polish Parties’ Electoral Strategies and Bases of Support” *Europe-Asia Studies*, LV / 5, 2003, s. 732; Sean Hanley, ‘The Republicans: 1990-1998: a populist outsider in a consolidating democracy’, Cas. Mudde and Cristobal R. Kaltwasser der. *Populism in Europe and Americas: Threat or Corrective for Democracy?* Cambridge University Press, New York 2012, s.70.

partiler, özellikle diğer ülke vatandaşlarının öz-kümenin ülkesinde mülkiyet edinmelerine kuşku ile yaklaşır.27 Radikal sağ partilerin iç siyasete dair tutumları doğal olarak dış siyaset anlayışlarına etki etmektedir. Partilerin dış politikası, “öz-kümenin” kimliği ile tanımlanan “ulusal kimlik” ve “öz-kümenin egemenliğini” ifade eden “ulusal egemenlik” kavramlarının savunulması görüşü merkezinde şekillenmektedir. Bilhassa ulusal egemenlik kavramına atfedilen önem sebebi ile radikal sağ partiler, Avrupa Birliği gibi ulus-üstü kurumlara şüphe ile yaklaşır ve Avrupa Birliği kurumlarının üye devletler adına karar alabildikleri alanların genişletilmesi anlamında kullanılan Avrupalılaştırma sürecine katı muhalif tutum sergilerler.28 Destekledikleri “etnokrazi” rejimine paralel olarak, farklı kültürlerin bir arada yaşamasının kültürler arası farklılıklar sebebiyle mümkün olmadığına inanan radikal sağ partiler, Avrupa Birliği’nin çok-kültürlülük ve serbest dolaşım politikalarını eleştirirler. Avrupalılaştırma sürecinin üye ülkelerin iç siyasetinde önemi artan bir etken olması, radikal sağ partilerin ağırlıklı olarak bu konuya odaklanmalarına sebep olmuştur. Bununla birlikte, radikal sağ partiler, ülkelerinin NATO üyeliğine ve kültürel küreselleşmeye “ulusal egemenliğin” ve “ulusal kimliğin” korunmasında zafiyet yarattıkları inancı ile muhaliftirler.29

Fransız Milliyetçi Cephe Partisi ve Parti’nin Seçim Performansı

1972 yılında kurulan Milliyetçi Cephe Partisi, Fransız filozof Alain de Benoist öncülüğünde şekillenen “Yeni Sağ” düşüncesinden etkilenmiştir.30 “Yeni

- 27 Ronald Markowski, ‘Disillusionment with democracy and populism in Poland’ *Europe and the Crisis of Democracy: Elections in Europe: 1990-2002 Notre Europe*, Paris, 2002, s. 28; Kristen Ghodsee, “Left Wing, Right Wing, Everything: Xenophobia, Neo-totalitarianism, and Populist Politics in Bulgaria”, *Problems of Communism*, LV /3, 2008, s. 30 ve 36. Özellikle, 1990lı yılların ilk dönemlerinde radikal sağ partiler üzerine yapılan çalışmalarda, radikal sağ partilerin klasik liberal ekonomik sistemi savundukları belirtilmiştir (örnek çalışmalar için lütfen bakınız: (Hans G. Betz, 1993, *The New Politics of Resentment: Radical Right-Wing Populist*, MacMillan, London, 1993; Herbert Kitschelt, 1995, *The Radical Right in Western Europe: A Comparative Analysis*, University of Michigan Press, Ann Arbor, 1995. Roger Griffin, “Interregnum and endgame: The Radical Right in the post-fascist era”, *Journal of Political Ideologies*, V /2, 2000, ss. 163-178). Bu düşünce, geçmiş dönemlerde vergi-karşıtı politikalar ile milliyetçi politikaları kombine eden siyasal partilerin (Poujadizm ve Glistrup hareketi) mirası olarak değerlendirilebilir. Daha geç dönemde yapılan çalışmalarda ise, radikal sağ partilerin birincil olarak kültürel politikalar ile ilgilendiği, ekonomi politikalarına ikincil derecede önem verdiklerine dair görüş birliği oluşmaktadır (Minkenberg, *The Revival of the Radical Right: Between Modernity and Anti-Modernity*, s. 173; Mudde, *Populist Radical Right Parties in Europe*, s. 119; Herbert Kitschelt, “Growth and Persistence of the Radical Right in Postindustrial Democracies: Advances and Challenges in Comparative Research” *West European Politics*, XXX / 5, 2007, s. 1178).
- 28 Catherine De Vries ve Erica Edwards, “Taking Europe to Its Extremes”, *Party Politics* XV / 1, 2009, s.18.
- 29 Paul Hainsworth, “Introduction: the extreme right” Paul Hainsworth der. *The Politics of the Extreme Right: From the Margins to the Mainstream*, Pinter, London, 2000, s. 10; Liang Christina Schori, *Europe for the Europeans: The foreign and security policy of neo-populist parties* (Hampshire: Ashgate Publishing, 2007, s. 10-12.
- 30 Roger Eatwell, “Right or Rights? The Rise of the ‘New Right’”, Roger Eatwell, ve Noel

Görüş

Akademik
Bakış

233

Cilt 10
Sayı 19
Kış 2016

sağ,” iki savaş arası dönemde milliyetçi yönetimlerin savunduğu “üstün ırk” yaklaşımının yerine, “etnik-çoğulculuk” yaklaşımını geliştirmiştir. “Etnik çoğulculuk” yaklaşımına göre, kültürlerin hiçbiri bir diğerine üstün değildir; ancak kültürler arasında var olan farklılıklar, kültürlerin aynı coğrafyada bir arada yaşamasını engellemektedir. Aksi halde, kültürlerin saflığına halel gelecektir. Bu sebeple, yeni sağ görüşüne göre, her bir kültür ait olduğu coğrafi sınırlarda kalmalıdır.³¹ Yeni sağın, Milliyetçi Cephe Partisi’ne olan etkisi, Jean-Marie Le Pen’in şu sözlerinde görülmektedir: Kültürlerin çoğulculuğu korunmalıdır; ancak bu Fransa’da olmamalıdır... aksi, Fransız öz kültürüne tehdit teşkil eder.³² Milliyetçi Cephe Partisi, kuruluşunu takip eden ilk 10 yıl, katıldığı seçimlerde istatistiki olarak dahi önem arz etmeyen seviyelerde seçmen desteğine sahipti.³³ Bu makalenin kapsamı dışında olsa da, Parti’nin az oranda seçmenin tercihi olmasının parti-içi etkeni olarak, partinin kurucuları arasında İkinci Dünya Savaşı sırasında Almanlar ile işbirliği yapmış kişilerin var olması önerilebilir.³⁴ Buna karşın, dikkate değer bir oranda seçmen grubunun Milliyetçi Cephe Partisi’ne yönelmesinin ilk işaretleri 1983 yılında yapılan yerel seçimlerde gelmiştir. Bir yıl sonra yapılan Avrupa Parlamentosu seçimlerinde yüzde 11 oranında seçmenin tercihi olan Parti, 10 (84 sandalyeden) sandalye kazanmıştır.³⁵ 1986 Fransız Parlamentosu seçimlerinde, seçmenin yaklaşık yüzde 10’u Milliyetçi Cephe Partisi’ni desteklemiş ve Parti kazandığı 34 sandalye ile (577 sandalye) tarihinde ilk kez Fransız Parlamentosu’na girmiştir.³⁶ Etnik

O’Sullivan der, *The Nature of the Right*, Pinter, London, 1989, s. 11; Michael Minkenberg, “The New Right in Germany”, *The European Journal of Political Research*, XXII, 1992, s. 60).

- 31 Cas Mudde, “Right wing extremism analyzed”, *European Journal of Political Research*, XXVII /2, 1995, s. 211; Michael Minkenberg, “The Revival of the Radical Right: Between Modernity and Anti-Modernity”, s 180.
- 32 Elisabeth Carter, *The Extreme Right in Western Europe: Success or failure*, Manchester University Press, Manchester 2005, s. 37.
- 33 1973 yılında yapılan parlamento seçimlerinde, Milliyetçi Cephe sadece binde 5 civarında seçmen desteği kazanmıştı. 1974 Başkanlık Seçiminde yarışan parti lideri Jean-Marie Le Pen sadece binde 8 oranında seçmenin tercihi olmuştu (Pierre Brechon ve Subrata Kumar Mitra, “The National Front in France: The Emergence of an Extreme Right Protest Movement”, *Comparative Politics*, XXV / 1, 1992, s. 64). 1981 yılı başkanlık seçiminde ise en az 500 adet seçilmiş siyasinin imzalı desteğini bulamadığı için Le Pen seçimlerde aday dahi olamamıştır (Pippa Norris, *Radical Right: Voters and Parties in the Electoral Market*, Cambridge University Press: New York, 2005 s. 58-60).
- 34 Örnek olarak Vichy Hükümeti için çalışan Maurice Bardeche (Marcus, *The National Front and French Politics*, s. 13) ve iki savaş arası dönemde faşizmin Fransa’daki lideri konumundaki Jacques Doriot ile yakın çalışan Andre Dufraisse ve Victor Barthelemy isimleri verilebilir (Mayer, Nonna ve Mariette Sineau, “France: The National Front” s. 44, Erişim: <http://www.cevipof.com/DossCev/elec2002/Enjeux/pdf/FN%20-%20VD%202001.pdf>, E.T. 16 Ağustos 2016.
- 35 Terri. E Givens 2005, *Voting Radical Right in Western Europe*, Cambridge University Press, Cambridge 2005, s. 28.
- 36 1986 parlamento seçimine ilişkin sayısal veriler 1945 yılından itibaren Avrupa ülkelerinde yapılan parlamento seçim sonuçlarını derleyen *Parties and Elections in Europe* başlıklı veri tabanından alınmıştır. Veri tabanına erişim için: <http://www.parties-and-elections.eu/france2.html> (erişim tarihi 5 Ağustos 2016).

Gözi

milliyetçiliği parti programının merkezine alan Milliyetçi Cephe Partisi'nin kısa süre içerisinde her 10 seçmenden bir tanesi tarafından desteklenir hale gelmesi, ülkenin siyasi elitlerini tedirgin etmiştir. Parti'nin yükselişini durdurabileceği düşüncesi ile o dönem uygulanmakta olan nispi temsil seçim sistemi yerine, seçmeni taktiksel oy kullanmaya yönelttiği için büyük partiler lehine olduğu düşünülen çoğunluk merkezli seçim sistemi benimsenmiştir.³⁷ Ancak, yeni kurallara göre yapılan 1988 parlamento seçimlerinde de Milliyetçi Cephe Partisi sahip olduğu seçmen desteğini korumayı başarmıştır. Sadece oyların sandalye sayısına dönüştürülmesine ilişkin kurallardaki değişiklik nedeni ile bir önceki seçimde 34 sandalye kazanan Parti, 1988 seçimlerinde 1 sandalye kazanmıştır. Sonuç olarak, seçim sisteminde yapılan değişiklik, Milliyetçi Cephe Partisi'nin Parlamento'da etkin olmasının önüne geçmiş olsa da Parti'yi destekleyen seçmen sayısına etki etmemiştir. Dahası, bir önceki Başkanlık seçiminde (1981 yılı) yeterli sayıda imzalı desteğe sahip olmadığı için aday dahi olmayan Jean-Marie Le Pen, 1988 Başkanlık Seçiminin ilk turunda yaklaşık yüzde 15 oranında oy almıştır. 1993 yılında yapılan Parlamento seçimlerinde de Milliyetçi Cephe Partisi'ni tercih eden seçmen oranı yüzde 12.4 oranına ulaşmıştır.³⁸ 1995 Başkanlık seçiminde Jean Marie Le Pen bir kez daha aday olmuş ve bir önceki seçimde elde ettiği seçmen desteğini korumuştur. Makalenin ana konusu açısından belirtmekte fayda vardır ki, 1995 Başkanlık seçimi kampanya döneminde Milliyetçi Cephe Partisi Avrupalılaştırma sürecine muhalif olma pozisyonunu öne çıkartmaya başlamıştır. Bir sonraki bölümde belirtileceği gibi, 1990lı yıllar, Avrupalılaştırma sürecine ilişkin konuların üye ülke iç siyasetinde etkisini geçmiş dönemlere göre arttırdığı bir dönemdir. Bu örtüşmenin, 1997 yılı Parlamento seçimleri ve 2002 Başkanlık seçimlerinde partinin elde ettiği başarıların nedenlerinden bir tanesi olduğu ileri sürmek makul bir yaklaşım olacaktır. 1997 Parlamento seçiminde, Milliyetçi Cephe Partisi yüzde 14.9 oranına ulaşan seçmen desteği ile tarihinin en başarılı Parlamento seçimi sonucunu elde etmiştir. Yine 2002 Başkanlık Seçiminin ilk turunda Jean Marie Le Pen yaklaşık yüzde 17'lik seçmen desteği ile Sosyalist

37 Husbands, "The Other Face of 1992: The Extreme Right Explosion in Western Europe, s. 273. Milliyetçi Cephe Partisi'nin yükselişini engellemek amacı ile, dikkate değer sayıda seçmeni Parti'ye yönelttiği düşünülen sorunlara ilişkin düzenlemeler de yapılmıştır. Örnek olarak, 1986-1988 yılları arasında İçişleri Bakanı olan Charles Pasqua, Fransa'da sayıları artan yasa dışı göçmenlerin sınır dışı edilmesi amacı ile sert önlemler açıklamıştır (David Bell, "Victory for Le Pen will impose a heavy cost on Europe" *Financial Times*, 15 Mayıs 2014). Benzer yöntemler 2007 Başkanlık seçimini kazanan Nicolas Sarkozy döneminde de yaşanmıştır. Örnek olarak, Sarkozy döneminde, peçe giyilmesi yasaklanmış ve Roman göçmenlerin sınır dışı edilmesi kararlaştırılmıştır (Russell Shorto, "Extremism comes closer to fold in France" *International New York Times*, 30 Nisan 2011; De Clercq, "Special Report- in France, far-right capitalizes on Euro Crisis", 7 Ekim 2011). 2010 yılında Grenoble konuşması olarak bilinen konuşmasının içeriğinde, Sarkozy Fransız halkını göçmen sorununun mağduru olarak ilan etmiştir (Caldwell "Le Pen is Mightier", 14 Mart 2011).

38 Parlamento seçim sonuçları için: <http://www.parties-and-elections.eu/france2.html> (erişim tarihi: 5 Ağustos 2016).

Gazi

Akademik
Bakış

235

Cilt 10
Sayı 19
Kış 2016

Parti adayı Lionel Jospin'i geride bırakmış ve seçimin ikinci turunda Jacques Chirac'a rakip olmuştur.

2007 Başkanlık ve Parlamento seçimlerinde önemli oranda seçmen Milliyetçi Cephe Partisi'nden desteğini çekmiştir. 2007 Başkanlık seçiminde, Jean-Marie Le Pen'e verilen destek yüzde 17 seviyelerinden yüzde 10 seviyelerine gerilemiştir. Parlamento seçiminde ise Parti'ye verilen seçmen desteği yüzde 5 seviyesinin altına düşmüştür. Bu oran 1986 Parlamento seçiminden bu yana partiye verilen en düşük destek oranıdır. 2009 Avrupa Parlamentosu seçiminde ise Milliyetçi Cephe Partisi yaklaşık yüzde 6.5 oranında seçmen desteği ile Avrupa Parlamentosu'nda sadece 3 sandalye (72 sandalyeden) kazanmıştır. Seçmenin desteğini çekmesi parti içerisinde Jean-Marie Le Pen'in liderliğini tartışılır hale getirmiştir. Netice, Ocak 2011 yılında Jean-Marie Le Pen'in kızı Marine Le Pen'in parti liderliğine seçilmesi olmuştur.

Marine Le Pen'in lider seçilmesi partiden desteğini çeken seçmenin tekrar partiye dönmeye başladığı bir süreci başlatmıştır. Partinin yeni lideri Marine Le Pen, 2012 başkanlık seçiminde, yüzde 18 seviyelerinde seçmen desteği kazanmıştır. Marine Le Pen'i seçimin ikinci turuna taşımamış olsa da, verilen seçmen desteği oranı, Milliyetçi Cephe Partisi açısından, Başkanlık seçimlerinde kazanılan en yüksek oy oranıdır. 2012 Parlamento seçiminde de seçmen tercihi yüzde 13.6 oranında Milliyetçi Cephe Partisi'ne yönelmiştir. Bu oran, bir önceki parlamento seçiminde sahip olunan seçmen desteğinin yaklaşık olarak üç katıdır.³⁹ 2014 Avrupa Parlamentosu seçiminde ise Milliyetçi Cephe Partisi tarihinde ilk kez bir seçimden birinci parti olarak çıkmıştır. Yaklaşık yüzde 25'e ulaşan seçmen desteği ile Avrupa Parlamentosu'nda Fransa için ayrılan 74 sandalyenin 23 tanesi Milliyetçi Cephe Partisi için rezerve edilmiştir.⁴⁰ Yakın zamanlarda yapılan kamu oyu araştırmaları da 2017 yılında yapılacak olan Başkanlık seçiminde Marine Le Pen'in, 2002 yılındaki başarıyı tekrar ettirerek, seçimin ikinci turuna kalabileceğine işaret etmektedir.⁴¹ 1984 Avrupa Parlamentosu seçimi ile dikkate değer oranda seçmenin Milliyetçi Cephe Partisi'ni tercih etmesi, tepki oylarının Parti'ye yönelmesi ile açıklanmıştır.⁴² Bu açıklama, 1973 sonrası ortaya çıkan işsizlik sorunu ve sorunun sebebi olarak göçmen nüfusunu görme eğilimi ile ana akım partilerinin sorunu çözmede yetersiz ya da isteksiz olduklarına dair oluşan algının örtüşmesi ile, Batı Avrupa ülkelerinin çoğunluğunda tepki oylarının radikal sağ partilere yönelmeye

39 Nonna Mayer, "From Jean-Marie to Marine Le Pen: Electoral Change on the Far Right", *Parliamentary Affairs*, 66, 2013, s. 160-161.

40 2014 Avrupa Parlamentosu Seçimleri Fransa ayağının sonuçları için: <http://www.europarl.europa.eu/elections-2014/en/new-parliament> (erişim tarihi: 6 Ağustos 2016).

41 Ishaan Tharoor "Europe's far-right still loves Putin; As the tensions flare over Ukraine, the European far-right's love affair with Russia's Vladimir Putin endures" *The Washington Post*, 18 Şubat 2015.

42 Mayer ve Perrineau, "Why do they vote for Le Pen?" s. 136.

başladığı açıklamasını desteklemektedir.⁴³ Tepki oyların özel olarak radikal sağ partilere yöneldiği tezi, radikal sağ partilerin, ana akım partileri, öz-kümenin çıkarlarını dikkate almayan ve sadece kendi kişisel çıkarları için siyaset yapan kişilerden teşekkül olan kurumlar olarak lanse etmesine dayanmaktadır.⁴⁴ Örnek olarak, 1988 Başkanlık seçimi kampanya döneminde, Jean-Marie Le Pen, Cumhuriyet İçin Birlik Partisi (RPR), Sosyalist Parti (PS), Fransız Demokrasisi için Birlik Partisi (UDF), ve Fransız Komünist Partisi'ni, öz-kümenin çıkarlarını dikkate almayan dördü çete olarak tanımlamıştır. Kendisinin ise, öz-kümenin çıkarları doğrultusunda siyaset yapmayı amaç edinmiş "sistem-dışı" aktör olduğunu vurgulamıştır.⁴⁵

Milliyetçi Cephe Partisi, sahip olduğu seçmen desteği ile, 1984 yılından bu yana, Fransız parti sisteminin dikkate alınması gereken bir aktörü durumundadır. Parti'nin bu konumu 30 yılı aşkın süredir devam ettirebilme başarısı, sadece tepki oylarının Parti'ye yönelmesi ile açıklanamaz. 1984 yılından bu yana Milliyetçi Cephe Partisi ile ideolojik bağ kurmuş ve partinin sadık seçmeni olarak tanımlanabilecek bir grubun varlığını önermek mümkündür. Bu seçmen grubu, başka partilere duyduğu tepki nedeni ile değil, Milliyetçi Cephe Partisi'nin politikalarını kendi siyasal pozisyonuna yakın bulduğu için destek vermektedir.⁴⁶ 1990lı yıllarda Avrupalılaştırma konusunun,

43 Betz, 1993, *The New Politics of Resentment: Radical Right-Wing Populist*, s. 416; Knigge, "The ecological correlates of right wing extremism in Western Europe", s. 266.

44 Mudde, *The Populist Radical Right Parties in Europe*, s. 23; Jens Rydgren, "The Sociology of Radical Right", *Annual Review of Sociology*, XXXIII, 2007, s. 242.

45 Roger Eatwell, "The Rebirth of Right-wing Charisma? The Cases of Jean-Marie Le Pen and Vladimir Zhirinovskiy", *Totalitarian Movements and Political Religions*, III / 3, 2002, s. 14. Milliyetçi Cephe Partisi, diğer siyasi partilerin hem fikir olduğu bazı konularda farklı görüş belirtmiştir. Örneğin, İkinci Dünya Savaşı sırasında Yahudi nüfusa yönelik yapılan soykırımı tarihin önemsiz bir detayı olarak tanımlamıştır (Mayer, Nonna ve Mariette Sineau, "France: The National Front", s. 46). Yine, diğer siyasi partilerin aksine, 1991 yılında yapılan Çöl Fırtınası Operasyonu'nun desteklememiştir (Marcus, *The National Front and French Politics*, s. 122). Ocak 2011 tarihinde Parti liderliğine seçilen Marine Le Pen, Uluslararası Para Fonu eski başkanı olan ve ismi 2012 Başkanlık seçiminde Sosyalist Parti'nin adayları arasında geçen Dominique Strauss-Kahn'ın karıştığı cinsel saldırı skandalı, Fransız yönetici elitinin içerisinde bulunduğu ahlaki çöküntünün bir örneği olarak yorumlamıştır (*Financial Times*, "Le Pen's Challenge", 22 Mayıs 2011). Milliyetçi Cephe Partisi'nin bu tavrına diğer siyasi partiler Milliyetçi Cephe Partisi'ne yönelik "karantina hududu" (Cordon sanitaire) politikası izleyerek cevap vermektedirler. Örnek olarak, Ocak 2015 tarihinde dünyanın çeşitli ülkelerinden üst düzey siyasilerin katıldığı teröre karşı birik yürüyüşüne, Milliyetçi Cephe Partisi lideri Marine Le Pen davet edilmemiştir (Richard Milne, "World Leaders to Join Hollande in Paris march for unity", *Financial Times*, 10 Ocak 2015).

46 Seçmen davranışı üzerine yapılan çalışmalar, seçmenin siyasal görüşünü bir parti ile ifade etmesi anlamında kullanılan parti kimliği kavramının değişken olduğu sonucuna ulaşmıştır (Örnek olarak: David Sanders, vd. "Downs, Stokes and the Dynamics of Electoral Choice" *British Journal of Political Science*, XLI / 2, 2011, s. 290). Bu sonucun Milliyetçi Cephe Partisi açısından önemi, 1984 öncesi başka siyasi partilere destek vermiş; 1984 sonrası Milliyetçi Cephe Partisi'ne yönelmiş seçmenin bir kısmı, zaman içerisinde, kendi siyasal pozisyonlarını partinin politikalarına yakın görerek, pekala kendilerini Milliyetçi Cephe Partisi kimliği ile tanımlayabilirler.

Gazi

Akademik
Bakış

237

Cilt 10
Sayı 19
Kış 2016

Avrupa Birliği'ne üye ülkelerin iç siyasetinde seçmen davranışlarına etki eden bir konu haline gelmesi, bu ülkelerde belirli sayıdaki seçmenin, ulusal kültürün ve ulusal egemenliğin korunması talebi ile, Avrupalılaşma sürecine muhalif olması, ve radikal sağ partilerin bu talebi karşılayabilecek en muhtemel siyasi aktörler olması dikkate alındığı zaman, Milliyetçi Cephe Partisi ve seçmeni arasındaki fikri yakınlaşmanın asıl olarak Parti'nin dış politikası alanında gerçekleştiği söylenebilir.

Avrupalılaşma Sürecinin Üye Ülke Seçmen Tercihlerinde Artan Etkisi

Bu makale Avrupalılaşma terimi ile, Avrupa Birliği'nin derinleşme süreci üzerinde durmaktadır.⁴⁷ Buna göre, Avrupalılaşma, Avrupa Birliği kurumlarının, üye devletler adına karar alma yetkilerin artırılmasıdır. Derinleşmenin kapsamı arttıkça, Birlik üyesi ülkeler ulusal egemenliklerini Avrupa Birliği ile daha fazla orandapaylaşmakyükümlülüğü altına girerler. 1990lı yıllara kadar derinleşmenin kapsamı, Avrupa Birliği'ne üye devletler arasında ekonomik entegrasyonun sağlanması hedefi ile sınırlanmıştır.⁴⁸ Soğuk savaş döneminin sonlanması ile Orta ve Doğu Avrupa bölgesinde oluşan boşluğu doldurma ve küresel seviyede yeniden şekillenen güç dengesinin söz sahibi bir aktörü olabilme amaçları, Avrupalılaşma sürecinin siyasal boyutunu gündeme getirmiştir.⁴⁹ Bu amaca yönelik, imzalanan anlaşmalar (Maastricht, Amsterdam, Lizbon Anlaşmaları) ile derinleşme sürecinin kapsamı genişletilmiştir. Anlaşmalar ile, AB, Birlik üyesi ülke vatandaşlarının gündelik hayatlarını ilgilendiren çok sayıda husus hakkında karar mercii konumuna getirilmiştir. Bunun sonucu olarak, 1990 öncesi üst düzey bürokratların ilgi alanına giren bir alan olarak değerlendirilen Avrupalılaşma süreci, üye ülke vatandaşlarının da üzerinde fikir yürütmeye başladığı bir konu olarak telakki edilmeye başlanmıştır. Gerçekten de, 2003 yılında yapılan uzman anketi, Avrupalılaşma ile doğrudan ya da dolaylı olarak ilgili olan konuların, vergilendirme, özelleştirme konularından sonra, seçmen tercihlerini en çok etkileyen faktör olduğunu belirlemiştir.⁵⁰

- 47 Avrupalılaşma terimi literatürde farklı anlamlarda kullanılmıştır. Olsen, Avrupalılaşma terimini kullanmış olan çalışmaları tarayarak, terimin literatürde beş farklı anlamda kullanıldığını saptamıştır. Johan Olsen, 2002, "The Many Faces of Europeanization", *Journal of Common Market Studies*, XL / 5, ss. 921-924.
- 48 Liesbet Hooghe, ve Gary Marks, "A Postfunctionalist Theory of European Integration: From Permissive Consensus to Constraining Dissensus", *British Journal of Political Science*, 39(1), 2008, s. 5.
- 49 Esasen, 1950li yıllardan beri siyasal entegrasyon fikri vardı. Ancak 1954 yılında Avrupa Savunma Topluluğu önerisinin Fransa tarafından ret edilmesi ve 1960lı yıllarda yaşanan "boş sandalye krizi" gibi etkenler sebebi ile siyasal entegrasyon ikinci plana atılmıştır.
- 50 Kenneth Benoit ve Michael Laver, *Party Policy in modern democracies* Routledge, Abingdon, 2006. 1990 sonrası Avrupa Birliği'ne ilişkin konuların seçmen gündeminde olan konuların parçası haline geldiğini destekleyen bir başka veri olarak: 1980'li yıllarda AB üyesi ülkelerde yapılan mitinglerin yaklaşık yüzde 5 – 10 aralığındaki kısmı Avrupa Birliği'ne yönelik toplantılardı. 1990lı yıllarda, bu oran yüzde 20 – 30 aralığına çıktı (Hooghe ve Mark, "A Postfunctionalist Theory of European Integration: From Permissive Consensus to Constraining Dissensus" s.

Gazi

Avrupalılaşıma sürecinin artan önemi radikal sağ siyaset açısından, birbirlerinin tamamlayıcı olan üç sebepten dolayı önem arz etmektedir. Birincisi, Avrupalılaşıma konusunun kamu alanında tartışılmaya başlanması kabaca destekçiler / muhalifler arasında şekillenen yeni bir siyasal ayrışmaya neden olmuştur. İkincisi, önemli sayıdaki seçmen için Avrupalılaşıma karşıtı olmanın gerekçesi, Avrupalılaşımanın ulusal kimlik ve ulusal egemenlik kavramlarına zarar verdiğine dair inançtır.⁵¹ Üçüncüsü, radikal sağ partilerin Avrupalılaşıma muhalif olmalarının birincil nedeni, partilerin ulusal kimlik ve ulusal egemenlik kavramlarına yükledikleri önemdir.⁵² Dahası, radikal sağ partiler muhalif tutumlarında o kadar istikrarlıdır ki, seçmenin zihninde Avrupalılaşıma-karşıtı pozisyon ile özdeşleştirilmektedirler.⁵³ Bu sebeple, radikal sağ partilerin Avrupalılaşıma sürecine muhalefeti gerekçesi ile belirli sayıda seçmenin muhalefet gerekçesi örtüşmektedir.

2011 Sonrası Fransız Milliyetçi Partisi'nin Dış Politika Anlayışı

Radikal sağ parti kümesinin bir üyesi olan Milliyetçi Cephe Partisi, dış politika anlayışını ulusal egemenliğin ve ulusal kimliğin korunması amaçları etrafında şekillendirmektedir. Bu amaç doğrultusunda, Parti, ulusal egemenliğe ve ulusal kimliğe tehdit teşkil ettiği iddia edilen, küreselleşme olgusuna ve

7). Bununla birlikte, derinleşme süreci kapsamının genişlemesi birden olmayıp zamana yayılarak gerçekleşmektedir. Dolayısı ile, Avrupa Birliği'ne ilişkin konuların seçmen kararlarına etkisi çoğunluk için geçerli olmasa da genel olarak artış eğilimindedir (Ian Down ve Carole Wilson, "From 'Permissive Consensus to Constraining Dissensus': A Polarizing Union" *Acta Politica*, 2008, s. 46).

51 McLaren, "Public Support for the European Union: Cost/Benefit Analysis or Perceived Cultural Threat?", s. 552.

52 Liesbet Hooghe ve Gary Mark, "Sources of Euroscepticism", *Acta Politica*, 42, 2007, s. 122; Milada A. Vachudova Liesbet Hooghe, "Post-communist politics in a magnetic field: How Transition and EU Accession structure party competition on European integration", *Comparative European Politics*, VII / 2, 2009, s. 118). Siyasal partiler üzerine yapılan akademik çalışmalarda radikal sağ partilerin öncelikli olarak sosyo kültürel politikaların üzerinde durduklarına dair gelişen görüş birliği mevcuttur (Minkenbergh, 2000, "The Revival of the Radical Right: Between Modernity and Anti-Modernity", s. 173; Mudde, *Populist Radical Right in Europe*, s. 119, ve Kitschelt, "Growth and Persistence of the Radical Right in Postindustrial Democracies: Advances and Challenges in Comparative Research", s. 1178. Bu düşüncenin dış politikaya yansımaları olarak Avrupa Birliği'ne muhalefet etmedeki temel sebebi ulusal egemenliğin her şekilde korunmasına dair olan inançlarıdır. Radikal sağ partiler bu açıdan, eleştirilerini ağırlıklı olarak kapitalist ekonomik sistemde yoğunlaştıran radikal sol partilerden ayrılmaktadır (Avrupa radikal sol partileri üzerine karşılaştırmalı bir analiz için: Luke March, *Radical Left Parties in Europe*, Routledge, New York, 2011).

53 Paul Taggart, ve Aleks Szczerbiak, "The Politics of European Referendum Outcomes and Turnout", *West European Politics XXVII / 4* 2004, s. 5. Siyasal partilerin Avrupalılaşıma sürecine muhalif olma sebepleri ve muhalifliğin derecelerine göre sınıflandırmaları önerilmiştir. Bu sınıflandırmalar hakkında detaylı bilgi için: (a.g.m; Peter Kopecky ve Cas Mudde, "The Two Sides of Euroscepticism: Party Positions on European Integration in East Central Europe", *European Union Politics*, III / 3, 2002; Sophia Vasilopoulou, "European Integration and the Radical Right: The Three Patterns of Opposition", *Government and Opposition*, XLVI / 2, 2011.

Görüş

Akademik
Bakış

239

Cilt 10
Sayı 19
Kış 2016

küreselleşme sürecini destekleyen kavramlar olarak görülen, kültürel ve siyasal birliği amaçlayan Avrupalılaşıma ile ortak askeri hareket platformu oluşturan Kuzey Atlantik Paktı'na (NATO) muhaliftir.⁵⁴ Ulusal egemenliğin ve ulusal kimliğin korunması amacı ile, "tam bağımsız" dış politika izlenmesi gerektiğini savunan Parti, Fransa'nın gerek NATO gerek AB üyeliğinden ayrılmasını önermektedir. Milliyetçi Cephe Partisi, NATO coğrafyası dışında yapılan NATO operasyonlarının sadece İslam dinini referans alan terör gruplarının güçlenmesine ve bu grupların küresel düzeye ulaşmasına hizmet ettiklerini iddia etmektedir. Milliyetçi Cephe Partisi, AB'nin dört özgürlüğünden biri olan serbest dolaşım ilkesine dayanarak öz-küme dışı kültürlerin Fransa'ya göç etme imkanı bulduklarını bu kişilerin farklı kültürlerle ait olması sebebi ile ulusal kimliğin yozlaştığını iddia etmektedir. Milliyetçi Cephe Partisi, ülkesinin Rusya Federasyonu ile yakın ilişkiler geliştirmesi gerektiğini savunmaktadır.

Milliyetçi Cephe Partisi'nin kültürel konulara ilişkin dış politikasının merkezinde İslam karşıtlığı bulunmaktadır. Ekonomi konularına ilişkin dış politika tercihi ise, Avrupa Birliği'nin üye devletler adına, üçüncü taraflar ile anlaşma yapmasına ve Avro Bölgesi'ne ilişkin muhalefet belirleyici rol oynamaktadır. Daha önce ilgili dipnot açıklamasında belirtildiği gibi, radikal sağ parti olarak, Milliyetçi Cephe Partisi birincil olarak kültürel politikalar ile ilgilenmektedir. Bu öncelik sırasının dış politikaya yansımaları olarak, Milliyetçi Cephe Partisi'nin dış politika anlayışının şekillenmesinde "İslam karşıtlığı" pozisyonunun önemli bir yeri vardır. Örneğin, soğuk savaşın bitmesi ile NATO'nun işlevselliğini kaybettiğini ileri süren Milliyetçi Cephe Partisi, Fransa'nın niçin NATO üyeliğinden ayrılması gerektiğine dair öne sürdüğü asli gerekçe, NATO'nun "İslami terör grupları" ile etkin mücadele edemediği ve amacına ulaşamayan operasyonlar sonucunda NATO üyesi olan ülkelerin "İslami terör gruplarının" saldırılarına maruz kaldığı iddiasıdır.⁵⁵ Tali gerekçe ise, NATO'nun, Amerika Birleşik Devletleri'nin güdümünde kararlar alan ve asıl olarak bu ülkenin dış politika hedeflerine hizmet eden bir örgüt olduğu inancından hareket ile, örgüt üyeliğinin bağımsız bir dış politika izlemeyi engellediği; böylelikle, ulusal egemenliği aşındırdığı iddiasıdır. Bir başka deyişle, Milliyetçi Cephe Partisi, NATO üyeliğinin, ABD dışındaki üyelere, ABD'nin dış politika hedeflerine hizmet eden "taşeron aktör" statüsü verdiği iddia edilmektedir.⁵⁶

Fransa'da artış eğiliminde olan İslam karşıtlığı ve bu karşıtlığının Avrupalılaşıma sürecine olan muhalefetin kısmi nedeni olması, Milliyetçi Cephe Partisi ile dikkate değer oranda seçmen arasında ideolojik bağın

54 Radikal sağ partilerin dış politikada ulusal egemenlik kavramına verdikleri öneme ve dış etkenleri tehdit olarak algılamalarına ilişkin: Andrej Zaslove "The Dark Side of European Politics: Unmasking the Radical Right", **Journal of European Integration**, XXVI / 1, s. 64.

55 Joseph Harriss, "Meeting Marine Le Pen" *The Spectator*, 27 Ağustos 2011.

56 Caldwell "Le Pen is Mightier", *The Weekly Standard*, 14 Mart 2011

kurulmasının bir sebebi olarak dikkate alınmalıdır. Zira, 2001 yılından bu yana, Avrupa toplumlarında artan İslam karşıtlığına paralel olarak, Milliyetçi Cephe Partisi, Yahudi karşıtlığı vurgusu yerine İslam karşıtlığı vurgusuna ağırlık vermiştir.⁵⁷ İslam dininin, fanatizm ve hoşgörüsüzlük dini olduğu ve İslam dininin demokratik değerler ile tabii olarak çeliştiği iddiaları Parti tarafından öne sürülmektedir.⁵⁸

İslam inancı ile Nazi ve Komünist rejimleri arasında totaliter anlayışa imkan vermeleri bağlamında benzerlik kurulmaktadır.⁵⁹ “İslam dini üzerine bina olmuş kültürün,” Fransa’nın öz-kümesinin kültürünü yozlaştıracağını iddia eden Milliyetçi Cephe Partisi, seyahat etme özgürlüğü ilkesi üzerine kurulan Schengen rejimini eleştirmektedir. Yakın dönemde “Arap Baharı” sürecinin tetiklediği ve büyük çoğunluğunu Müslüman nüfusun oluşturduğu Avrupa ülkelerine doğru göç dalgası üzerine, Milliyetçi Cephe Partisi Schengen rejimini kaldırma ve sınırların kontrolü için ulusal sınır kontrol noktalarının tekrardan oluşturulması gerektiğini ifade etmiştir. Soruna dikkat çekme amacı ile Marine Le Pen doğrudan alana inme stratejisi izleyerek, göçmenlerin Avrupa’ya ulaşma rotasında ilk duraklardan bir tanesi olan İtalya’nın Lampedusa adasına gitmiş ve göçmen hareketini bizzat izlemiştir.⁶⁰ İslam karşıtlığından hareket ile, Milliyetçi Cephe Partisi, Türkiye’nin AB üyeliğine karşıdır. Parti, serbest dolaşım hakkını haiz Türkiye’den Avrupa’ya gelecek “öz-dışı” unsurların, Avrupa’nın “öz-kültürüne” zarar vereceği iddiası ile Türkiye’nin üyeliğine karşı muhalif

57 Yahudi karşıtlığı bazı çalışmalar tarafından radikal sağ partilerin temel özelliklerinden bir tanesi olarak görülmüştür (Michael Minkenberg, “The Radical Right in Public Office: Agenda-setting and Policy Effects”, *West European Politics*, XXIV /4, s. 17). Ancak son dönemde Yahudi karşıtlığı özelliğinin seçmen üzerinde fazla etki yapmadığı belirtilmektedir. Özellikle, 11 Eylül 2001 saldırıları sonrası Batı Avrupa ülkelerinde artmakta olan İslam karşıtlığı dikkate alınınca, Yahudi karşıtlığının bir kenara bırakılarak İslam karşıtlığına ağırlık verilmesi anlaşılabilir. 2004-2008 arası bazı Avrupa ülkeleri ve Amerika Birleşik Devletleri’nde Yahudi-karşıtlığı ve İslam-karşıtlığı oranları için: <http://www.pewglobal.org/2008/09/17/unfavorable-views-of-jews-and-muslims-on-the-increase-in-europe/> (erişim tarihi 16 Ağustos 2016).

58 Nonna Mayer, “From Jean-Marie to Marine Le Pen: Electoral Change on the Far Right” 2013, s. 162. Yahudi karşıtlığı, Avrupa ülkelerindeki radikal sağ partilerin belirgin özelliklerinden bir tanesidir. Bu değişim, Marine Le Pen’in lider seçilmesi sonrası, Parti’sinin radikal sağ bir parti olmadığını gösterme amacı ile de örtüşmektedir. Babasının aksine, Marine Le Pen, Yahudi soykırımını, insanlık tarihinde barbarlığın zirve yaptığı nokta olarak tanımlamıştır (Ambrose- Evans-Pritchard, “Marine Le Pen is spoiling for a fight”, 1 Temmuz 2013, *The Telegraph*. Aynı amaca yönelik olarak, Marine Le Pen düzenlediği mitinglere daizlaklar (*skin heads*) olarak bilinen aşırı sağ milliyetçi unsurların girişini engellemektedir (Gerard Bon, “Marine Le Pen stakes out mainstream in May Day Speech” *Reuters*, 2 May 2011). Eylül 2011 ayında katıldığı bir radyo programında da, “Fransa’da aşırı sağın bir adaya ihtiyacı var çünkü o ben değilim” ifadelerini kullanarak kendisine aşırı sağ olduğu için olumsuz yönde tenkitte bulunanlara cevap vermek istenmiştir (De Clercq, “Special Report- in France, far-right capitalizes on Euro Crisis”, 7 Ekim 2011).

59 Caldwell “Le Pen is Mightier”, 14 Mart 2011.

60 Nicholas Watt “Is Nicolas Sarkozy’s re-election campaign setting pace for Libyan action”, *The Guardian*, 22 Mart 2011.

Gazi

Akademik
Bakış

241

Cilt 10
Sayı 19
Kış 2016

tutumunu gerekçelendirmektedir.⁶¹ Parti'nin Türkiye'ye karşı menfi tutumuna örnek olarak, Le Pen'in, Avrupa Parlamentosu'nda Türkiye ile AB arasında göçmen sorununa ilişkin anlaşma görüşmelerine ve Türkiye'nin üyeliğine dair bazı konuşmaları verilebilir. Parlamento'da 11 Mayıs 2016 tarihinde yapılan tartışmada, Türkiye'nin Suriyeli göçmenleri barındırmasının hayali olduğu ve bu hayal için Türkiye'nin 6 milyar Avro talep etmesini "şantaj" olarak tanımlamıştır.⁶² Türkiye'nin göçmenleri kabul etmekte samimiyetsiz olduğunu iddia ederek, bu iddiasını 2015 sonunda Türkiye'ye 3 milyar Avro verilmesinin kabul edilmesinden sonra Türkiye'den Yunanistan'a gelen mülteci sayısının artışına dayandırmaktadır.⁶³ Avrupa Parlamentosu'nun Nisan 2016'da kabul edilen Türkiye raporunun içeriğinde Türk Hükümeti'ne yönelik sert eleştiriler olmasına rağmen, Le Pen, raporda Türkiye'nin AB'ye girebileceğine dair ifadeler içerdiği gerekçesi ile, raporun aleyhinde oy kullanmıştır.⁶⁴

Milliyetçi Cephe Partisi'nin Avrupalılaşmaya muhalif olmasının bir diğer nedeni ise ekonomik konulara ilişkindir. Parti, AB'nin aldığı bazı ekonomik kararların, Fransa'nın "milli ekonomi çıkarları" ile çelişmesine rağmen, Fransa hükümetinin bu kararlara uygun davrandığının altını çizerek, ulusal egemenliği AB ile paylaşmanın olumsuz sonucuna dikkat çekmektedir. Örnek olarak, 2007 yılında imzalanan Lizbon Anlaşması ile ortak tarım politikasının kapsamının genişletilmesi sonucu Fransa'nın ulusal tarım politikası hakkında karar alma hakkı kalmadığını vurgulayarak, ulusal egemenlik kavramının önemine işaret etmektedir.⁶⁵ Ayrıca, Milliyetçi Cephe Partisi, yakın zaman öncesinde Avro üyesi bazı ülkelerde (İrlanda, Yunanistan gibi) yaşanan ekonomik krizi çözmek adına alınan önlemlerin, krizin yaşanmadığı diğer üye ülke vatandaşlarını olumsuz etkilediğine vurgu yapmaktadır. İlâveten, Avrupa Birliği ile Çin arasında yapılan ticari anlaşmaların, Fransız işçilerinin menfaatlerinin aleyhine olduğuna vurgu yapmaktadır. Parti, hal böyle iken, Fransa'nın Avrupa Birliği bütçesine en fazla katkı sağlayan ikinci büyük ülke olduğunu belirterek, yaşananlardan dolayı Fransa'nın Avrupa Birliği tarafından cezalandırıldığını ifade etmektedir.⁶⁶ Fransız marketlerine ithal edilen Çin menşeli ürünler için vergi artırımına ek

- 61 Startin, Nick ve Andre Krouwel, "Eurocepticism Re-galvanized: The Consequences of the 2005 Frech and Dutch Rejections of the EU Constitution", *Journal Common Market Studies*, LI / 1, s. 70).
- 62 Konuşmanın içeriği için: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+CRE+20160511+ITEM-016+DOC+XML+V0//EN&language=en&query=INTERV&detail=3-442-000> E.T. 27 Temmuz 2016.
- 63 <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+CRE+20160309+ITEM-007+DOC+XML+V0//EN&language=en&query=INTERV&detail=3-029-000> E.T. 27 Temmuz 2016.
- 64 Le Pen'in konu hakkında yaptığı kısa yorumun tam metni için: <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+CRE+20160414+ITEM-008-06+DOC+XML+V0//EN&language=en&query=INTERV&detail=4-347-250> E.T. 27 Temmuz 2016.
- 65 National Front "Notre Project" 2014, s. 54 <http://www.frontnational.com/pdf/Programme.pdf> E.T. 28 Temmuz 2016
- 66 a.g.m., s 48.

olarak, bu ürünler için kota getirilmesi Milliyetçi Cephe Partisi tarafından sıklıkla dile getirilmektedir. Yine, Parti, Fransız halkı için daha fazla istihdam yaratmak amacı ile devletin sanayi sektörüne destek olacağı vaadini vermektedir.⁶⁷ 2012 yılında Fransa Kamuoyu Enstitüsü verilerine göre, Fransa'da her on kişide yedi kişinin ithal mallara ek vergi uygulanmasını talep etmektedir. Bu veri dikkate alındığında, Milliyetçi Cephe Partisi'nin belirlediği pozisyonun toplumda karşılık bulmakta olduğunu önermek pekala makuldür.⁶⁸ Zira 2014 Avrupa Parlamentosu seçiminde işçi sınıfına mensup olan seçmenin yüzde 43'ü, Milliyetçi Cephe Partisi'ni desteklemiştir.⁶⁹ Fransa'nın mümkün olan en kısa zamanda Avro bölgesinden ayrılması gerektiğini belirten Milliyetçi Cephe Partisi, bu konuda halka gidilmesi önerisinde bulunmaktadır.⁷⁰ Bu bağlamda, Parti, Avrupa Birliği'nin küresel şirketlerin hizmetinde olan bir kurum olarak halka lanse etmektedir.⁷¹

Milliyetçi Cephe Partisi kuruluşundan bu yana Avrupa Birliği'ne ilişkin izlemekte olduğu dış politikanın mahiyeti bağlamında, katı-Avrupalılaşıma karşıtı parti olarak tanımlanmalıdır.⁷² Zira, Parti, Avrupa Birliği'nin maruz kaldığı problemlerin çözülemeyeceğini; bu sebeple de, ülkesinin mümkün olan en kısa süre içerisinde üyelikten ayrılması gerektiğini ifade etmektedir.⁷³ Parti, Avrupa Birliği entegrasyonunu, işsizlik, sosyal hizmetlerin kaldırılması, güvensizlik, fakirlik ve kitlesel göç gibi sorunlar ile ilişkilendirmektedir.⁷⁴ Sovyetler Birliği ile Avrupa Birliği arasında, her ikisinin de halkların rızası ile kurulmaması tezi ile bağ kurarak, Avrupa Birliği'nin ulus devletler adına karar alma yetkisinin gayri-meşru olduğunu ileri sürmektedir.⁷⁵ Tıpkı NATO örneğinde olduğu gibi, Milliyetçi Cephe Partisi, Avrupa Birliği'nin ABD'nin etkisi altında davrandığını ileri sürmektedir.⁷⁶ Parti'nin kuruluşundan beri var olan ve 1995 Başkanlık seçiminden bu yana artarak devam eden Avrupalılaşıma sürecine yönelik muhalif tutum,⁷⁷ istikrarlı bir şekilde izlendiği için, seçmen,

67 De Clercq, "Special Report- in France, far-right capitalizes on Euro Crisis", 7 Ekim 2011.

68 "The vast majority of French against globalization" *Reuters*, 12 Nisan 2012.

69 Patrick Marnham, "Le Pen sheds her horns to put foes in a hell of a spot" *The Sunday Times*, 1 Haziran 2014.

70 Caldwell "Le Pen is Mightier", 14 Mart 2011; Ambrose- Evans-Pritchard, "Marine Le Pen is spoiling for a fight", 1 Temmuz 2013

71 National Front "Notre Project" 2014, s. 47 <http://www.frontnational.com/pdf/Programme.pdf> E.T. 28 Temmuz 2016.

72 Taggart, ve Aleks Szczerbiak, "The Politics of European Referendum Outcomes and Turnout", s. 4.

73 Michael Minkenberg ve Pascal Perrineau, "The Radical Right in European Elections 2004", XXVIII, 2007, s. 35.

74 National Front "Notre Project" 2014, s. 47 <http://www.frontnational.com/pdf/Programme.pdf> E.T. 28 Temmuz 2016.

75 Joseph Harriss, "Meeting Marine Le Pen" 27 Ağustos 2011.

76 Michael Minkenberg ve Pascal Perrineau, "The Radical Right in European Elections 2004", s. 35.

77 Hans, P. Kriesi, "The Role of European Integration in National Campaigns", *European Union Politics*, VIII / 1, 2007, s. 96.

Avrupalılaşıma sürecine muhalefet olgusu ile Milliyetçi Cephe Partisi'ni ilişkilendirmeye başlamıştır.⁷⁸

Avrupalılaşıma konusunun ülke iç siyasetinde artan önemini dikkate alırsak, önemli oranda seçmenin Avrupalılaşıma sürecine muhalif olan siyasi partileri tercih etmeleri pekala muhtemeldir. Böyle bir ortamda, Milliyetçi Cephe Partisi, Fransız parti sistemi içerisinde, Avrupalılaşıma sürecine bilhassa kültürel konular bağlamında muhalif olan yegane siyasi aktördür. Avrupa Komisyonu gözetiminde 2001-2011 yılları arasında yapılan kamuoyu araştırmalarında, Fransa ülkesi özelinde açığa çıkan üç sonuç, bahsi geçen bu özellik sayesinde, Milliyetçi Cephe Partisi'nin çok sayıda seçmenin tercihi olabileceğine işaret etmektedir. Birincisi, Fransa'nın AB üyeliğini destekleyen vatandaş oranı, tüm AB üyesi ülkelerinde, ülkelerinin AB'ye üyeliğini destekleyen vatandaş oranından daha düşüktür. İkincisi, kimi yıllar için yüzde 50 oranını aşan seviyede, Fransız halkı AB kurumlarına güvenmemektedir.⁷⁹ Üçüncüsü, Fransız halkının çoğunluğu, küreselleşme kaynaklı işsizlik sorununun ve yasa dışı göçler sorununun çözümünde AB kurumlarının yerine ulusal kurumların daha etkin mücadele edebileceklerine inanmaktadır.⁸⁰

Milliyetçi Cephe Partisi'nin geliştirdiği alternatif dış politika, Fransa'nın mevcut müttefikleri ile olan ilişkilerini gözden geçirmesini ve Rusya Federasyonu'nun Fransa'nın birincil müttefiki olmasını öngörmektedir. Zira, Marine Le Pen'e göre, alternatif yaşam tarzlarını destekleyen Avrupa Birliği yerine, geleneklere ve güçlü aile bağlarına önem veren Putin Rusya'sı ile işbirliği yapmak, Avrupa öz kültürünün korunması açısından daha etkin bir politika olacaktır.⁸¹ NATO'nun askeri kanadından ayrılarak, Moskova, Berlin ve Paris ekseninde bir askeri birliğin kurulması fikri desteklenmektedir.⁸² Rusya ile yakın ilişkiler geliştirmek amacıyla, Milliyetçi Cephe Partisi, 2013 yılından yaşanan Kırım sorununda Rusya'ya açık destek vermiştir. O dönem, Marine Le Pen'in dış politika danışmanı olarak görev yapan Aymeric Chauprade (Kasım

78 Seçmenlerin, bir siyasi partiyi belirli bir konu ile özdeşleştirme süreci hakkında tartışma için: (John Petrocik, vd. "Issue Ownership and Presidential Campaigning: 1952-2000", *Political Science Quarterly*, DXVIII / 4, 2003, s. 601- 602).

79 Standard Eurobarometer Dergisi 55, 59, 63, 67, 71 ve 75 sayıları dikkate alınmıştır. Tüm sayılara http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/eb_arch_en.htm adresinden ulaşılabilir (Erişim tarihi: 9 Eylül 2016).

80 Benzer tablonun var olduğu bir diğer ülke ise Birleşik Krallıktır (Standard Eurobarometer, 55, Avrupa Birliği Komisyonu, Brüksel, 2001, s. 93). Fransa'da 2001-2011 arası dönemde Avrupalılaşıma sürecine ilişkin kamu muhalefetinin önemli seviyelere ulaştığının bir başka göstergesi de, 2005 yılında Avrupa Birliği Anayasası üzerine yapılan referandumun sonucudur. Buna göre, Avrupalılaşıma sürecinin siyasi ayağının gerçekleşmesi yolunda önemli bir adım olan Avrupa Birliği Anayasası, yüzde 55 oranında bir çoğunluk ile ret edilmiştir.

81 Marnham, "Le Pen sheds her horns to put foes in a hell of a spot" 1 Haziran 2014; "Far-Right Europe Has a Crush on Moscow" *The Moscow Times*, 26 Kasım 2014.

82 Mitchell, A. Orenstein, "Putin's Western Allies" *Foreign Affairs* 25 Mart 2014, 2. <https://www.foreignaffairs.com/articles/russia-fsu/2014-03-25/putins-western-allies>. E.T: 8 Ağustos 2016.

2015'te Milliyetçi Cephe Partisi'nde istifa etmiştir), NATO'nun Orta ve Doğu Avrupa ülkelerine füze konuşlandırması ve Rusya Devleti'ne yakın bölgelerde yaşanan renkli devrimlere Batı Dünyası'nın destek vermesi sebepleri ile, Rusya'nın Ukrayna'ya müdahale etmesini haklı ve yerinde bir davranış olarak nitelendirmiştir.⁸³ Parti, Kırım'da yapılan "referandumu" yakından takip etmiş ve referandumdan çıkan "Rusya Devleti ile birleşme" kararını memnuniyetle karşılamıştır.⁸⁴ Marine Le Pen, Kırım halkının "özgürce" aldığı bu kararın diğer Avrupa ülkeleri tarafından tanınması gerektiğinin altını çizmektedir.⁸⁵ Rusya'nın Mistral sınıfı helikopter taşıyıcı gemi alımı için Fransa ile yaptığı anlaşmanın, Fransız Başkan François Hollande tarafından, Rusya'nın Ukrayna'ya müdahalede bulunması sebebi ile, ertelenmesi kararı, Milliyetçi Cephe Partisi lideri Marine Le Pen tarafından eleştirilmiştir.⁸⁶ Ayrıca, Marine Le Pen, Duma Başkanı Sergei Naryshkin'in daveti ile Haziran 2013'te önce Kırım'ı sonrasında ise Moskova'yı ziyaret etmiştir. Marine Le Pen, Başbakan Yardımcısı Dmitry Rogozin ile de görüştüğü ziyaret sürecinde, Suriye ve AB Genişlemesi konuları yoğun olarak konuşulmuştur.⁸⁷

Milliyetçi Cephe Partisi lideri Marine Le Pen, Rusya ile yakın ilişkiler geliştirilmesi gereğini kültürel düzlemde geleneklere ve güçlü aile bağlarına bina edilmiş toplum yapısı hususundaki görüş birliğine bağlarsa da, Kasım 2014 tarihinde açığa çıkan mali ilişkiler, Milliyetçi Cephe Partisi'nin Rusya yanlısı politikalarının arkasındaki bir neden olarak dikkate alınmalıdır. Buna göre, Putin yönetimi ile güçlü ilişkileri olan Roman Popov'un yönetiminde olan Çek-Rus Bankası, Eylül 2014 tarihinde Milliyetçi Cephe Partisi'ne 9 milyon Avro tutarında kredi çıkartmıştır.⁸⁸ Parti yönetimi, Fransız ve diğer Avrupa ülkelerindeki bankaların kredi vermemeleri sebebi ile, Çek-Rus Bankası'na müracaat ettiklerini belirtmiştir. Bununla birlikte, Rusya son yıllarda Avrupa ülkelerinde yükselişte olan radikal sağ partiler ile yakın ilişkiler geliştirerek bu ülkelerdeki kamuoyunu etkilemeyi amaçlayan bir politika izlemektedir.⁸⁹

Sonuç

Radikal sağ partiler, toplumu oluşturan unsurlar arasında "öz-kümenin" her alanda diğer unsurlara göre daha öncelikli olması gerektiğini önermektedirler.

83 "Europarl deputy: Russia-Crimea Reunion is forced response to aggressive West" *Interfax*, 26 Aralık 2014.

84 "French National Front Adviser praises Crimean referendum" *Interfax*, 18 Mart 2014.

85 Ishaan Tharoor "Europe's far-right still loves Putin; As the tensions flare over Ukraine, the European far-right's love affair with Russia's Vladimir Putin endures" 18 Şubat 2015.

86 "Far-Right Europe Has a Crush on Moscow" *The Moscow Times*, 26 Kasım 2014.

87 Mitchell, A. Orenstein, "Putin's Western Allies", s. 1-2.

88 Ky Krauthamer vd. "Poison Letters Put Czech Police on Alert, Russian Loan for French Nationalist" *Transition Online*, 25 Kasım 2014).

89 Rusya'nın batı Avrupa ülkelerindeki radikal sağ partiler ile yakın ilişkiler geliştirmesi politikası hakkında: Mitchell, A. Orenstein, "Putin's Western Allies" *Foreign Affairs* 25 Mart 2014 <https://www.foreignaffairs.com/articles/russia-fsu/2014-03-25/putins-western-allies> E.T: 8 Ağustos 2016.

Görüş

Akademik
Bakış

245

Cilt 10
Sayı 19
Kış 2016

Liberal demokrasi rejimimin olmazsa olmaz prensibi olan çoğulculuk ilkesi ile çelişmekte olan bu önerme sebebi ile, radikal sağ partiler, “temsili demokrasi” merdivenin bir alt basamağına tekabül eden ve “illiberal demokrasi” ya da “seçim demokrasisi” gibi terimler ile tanımlanan rejimi desteklemektedirler. Fransız Milliyetçi Partisi, von Beyme tarafından, 1970’li yıllarda, Batı Avrupa ülkelerinde “işsizlik sorunu ve yabancı düşmanlığının” ürünü olarak görülen radikal sağ partilerin, prototipidir.⁹⁰ Milliyetçi Cephe Partisi, ilk önemli seçim başarısını 1984 Avrupa Parlamentosu seçimlerinde, Fransa özelinde ise, 1986 Parlamento seçimlerinde kazanmıştır. Parti, o tarihten bu yana, 2007 – 2009 arası maruz kaldığı kısa süreli kriz dışında, ülkedeki parti rekabetinin dikkate alınması gereken bir aktörü konumdadır. Milliyetçi Cephe Partisi’nin elde ettiği seçim başarılarına dair yapılan açıklamalar, ana akım partilerin ülke sorunlarını çözmede yetersiz ya da isteksiz oldukları algısı ile oluşan “tepki oylarına” odaklanmıştır. Bu çalığa, salt tepki oylarına odaklanan açıklamaların kısmen yeterli olduğunu önermektedir. Tepki oylarına ek olarak, parti ile seçmen arasında zamanla oluşan yakınlaşmaya dayanan “ideolojik oylama”, Parti’nin seçim başarılarına dair yapılan açıklamalarda dikkate alınmalıdır.

Milliyetçi Cephe Partisi ile seçmen arasındaki ideolojik bağın, genelde ulusal kimliğin ve ulusal egemenliğin korunması ilkesine, özelde ise merkezinde İslam karşıtlığı olan Avrupalılaşıma sürecine muhalefete dayanan dış politika alanında oluşması kuvvetle muhtemeldir. Zira, bir taraftan, Avrupalılaşıma süreci, Batı Avrupa toplumlarında 1990’lı yıllardan itibaren, seçmen tercihleri üzerinde etkin faktörlerden bir tanesi olmaya başlamıştır. Diğer taraftan, hali hazırda mevcut olan İslam karşıtlığı, 11 Eylül 2001 saldırıları sonrasında artma eğilimine girmiştir. Fransa özelinde, Avrupalılaşıma sürecine olan muhalefet ve İslam karşıtlığı önemli seviyelerde bulunmaktadır. Bu iki karşıtlığın örtüşmesi sonucu ortaya çıkan toplumsal talebe karşılık veren en başat siyasi parti ise, ülkenin yegane katı-Avrupalılaşıma muhalifi olan ve dış politikasının merkezinde İslam karşıtlığı olan Milliyetçi Cephe Partisi’dir. Dolayısı ile, Parti’nin dış politika anlayışı merkezinde, Parti ile seçmeni arasında ideolojik bağ oluşması muhtemeldir.

Milliyetçi Cephe Partisi üzerine yapılacak olan sonraki çalışmalar, genel olarak Parti’nin politikaları, seçmeni ve ülke siyasetine etkisi üzerine odaklanabilirler. Makale içeriğinde, Avrupalılaşıma sürecine yönelik oluşan kamu muhalefedinin hem kültürel hem de ekonomik sebepleri olduğu; ancak, önceki çalışmalara dayanarak, kültürel sebeplerin ekonomik sebeplere göre daha etkin rol oynadığı belirtilmişti. Yine, radikal sağ partilerin birincil olarak kültürel politikalara önem verdikleri ve bu örtüşme ile Avrupalılaşıma sürecine yönelik muhalefetin şekillendirdiği seçmen tercihinin radikal sağ partilere

90 Von Beyme, 1988 *Right wing Extremism in Western Europe*, Cass Publishing House, London 1988, s. 10-11.

yönelmekte olduğu ifade edilmişti. 2009 yılından bu yana Avrupa ülkelerinde yaşanan ekonomik kriz nedeni ile Avrupalılaşıma sürecince muhalefetin oluşumunda ekonomik faktörlerin oynadığı rolün derecesi ve bu faktörlerin kültürel faktörler üzerinde olan muhtemel etkisi incelenmelidir. Ayrıca son dönemde, işçi sınıfına mensup olan seçmen grubunun dikkate değer oranda radikal sağ partilere yönelmesinin, bireylerin yaşadıkları ekonomik sorunlar sebebi ile mi, yoksa bu bireylerin farklı kültürlerden gelen ve daha ucuza çalışmaya razı olan bireyler ile iş sahibi olmak için rekabete girmekten çekindikleri için mi radikal sağ partilere yöneldikleri araştırılmalıdır.

İncelenmesi gereken bir diğer sorunsal, seçmenin Avrupalılaşıma sürecine muhalefet faktörü dışında, başka faktörler nedeni ile radikal sağ partiler ile ideolojik bağ oluşturup oluşturmadığına ilişkindir. Bu bağlamda, radikal sağ partilerin, NATO'ya karşı tutumu ile radikal sağ partilere oy veren seçmenin NATO'ya karşı tutumu arasında ne derece örtüşme olup olmadığı incelenebilir. Son olarak, radikal sağ partilerin ülke siyasetine genel olarak ne şekilde etki ettiğinin araştırılması gereklidir. Radikal sağ partiler üzerine çok sayıda çalışması bulunan Mudde, bu grup partilerin ülke siyasetine fazla etki edemediklerini ifade etmektedir.⁹¹ Öte yandan, Fransa'da 2012 Başkanlık seçimi öncesi, Başkan Nicolas Sarkozy'nin Çin menşeli ürünlere ek vergi konulabileceğini açıklaması;⁹² ülkede artarak devam eden göç sorunu sebebi ile Schengen rejiminin yeniden yapılandırılması gerektiğine dair açıklamalar;⁹³ ve Fransa başkanlarının Türkiye'nin AB'ye üye olmasına karşı açıktan ve katı bir şekilde muhalefet etmesi,⁹⁴ Milliyetçi Cephe Partisi'nin yükselişine ya da yükselme potansiyelinin bir sonucu olabilir. Radikal sağ partilerin ülke siyasetine etki edip etmedikleri bağlamındaki bu ikilemin açığa çıkartılması da gelecek çalışmaların odaklanacağı bir araştırma sorusu olabilir.

KAYNAKLAR

ART David, *Inside the radical right: the development of anti-immigrant parties in Western Europe*, Cambridge University Press, New York, 2011.

BAKKER Ryan - Erica Edwards - Liesbet Hooghe – Seth Jolly - Gary Marks – Jonathan Polk, Jan Rovny - Marco Steenbergen - Milada Vachudova “2014

91 Cas Mudde, “The 2012 Stein Rokkan Lecture: Three Decades of Populist Radical Right Parties in Western Europe: So what” *European Journal of Political Research*, LII, 2013, s. 14.

92 “The vast majority of French against globalization” *Reuters*, 12 Nisan 2012.

93 Alessandra Rizzo ve Nicole Winfield, “Italy and France ask EU to Revise Schengen Treaty to allow for exceptional circumstances” *The Canadian Press*, 27 Nisan 2011; Ian Traynor, “Front: EU faces end to open borders in migrant row: 15 countries demand radical reversal of Europe's passport-free travel law” *the Guardian*: 13 Mayıs 2011.

94 Jack Straw, “Turkey is a crucial ally. To snub it is sheer folly; As the coalition takes stock of the Libya operation, it must use Ankara's growing influence” *The Times* 28 Mart 2011.

Görsel

Akademik
Bakış

247

Cilt 10
Sayı 19
Kış 2016

Chapel Hill Expert Survey”, Version 2015.1, 2015, <http://chesdata.eu> erişim tarihi:16 Ağustos 2016.

BELL David, “Victory for Le Pen will impose a heavy cost on Europe”, *Financial Times* 15 Mayıs 2014.

BENOIT Kenneth - Michael Laver, *Party Policy in modern democracies* Routledge, Abingdon 2006.

BETZ Hans. G. *The New Politics of Resentment: Radical Right-Wing Populist*, Macmillan, London 1993.

BEYME Von, *Right wing Extremism in Western Europe*, Cass, London 1988.

BON Gerard, “Marine Le Pen stakes out mainstream in May Day Speech” *Reuters* 2 Mayıs 2011.

BRECHON P. ve Subrata Kumar Mitra, “The National Front in France: The Emergence of an Extreme Right Protest Movement”, *Comparative Politics*, XXV / 1, 1992, 63-82.

BUTENSCHON Nil, “Politics of Ethnocracies: Strategies and Dilemmas of Ethnic Domination” National Conference of Political Science (Ulusal Siyaset Bilimi Konferansı) 11- 12 Ocak 1993, Geilo, Norveç.

CALDWELL, Christopher, “Le Pen is Mightier”, *The Weekly Standard*, 14 Mart 2011.

CARTER Elisabeth, *The Extreme Right in Western Europe: Success or failure*, Manchester University Press, Manchester 2005.

COLE Aleksandra, 2005 “Old Right or New right: The ideological positioning of parties of the far right”, *European Journal of Political Research*, XLIV /2, 2005, 203-230.

COLLIER, David – Steven Levitsky, “Democracy with Adjectives: Conceptual Innovation in Comparative Politics”, *World Politics*, XLIX / 3, 1997, 430-451.

CRAFTS Nicholas F. R, “The Golden Age of Economic Growth in Western Europe: 1950-1973”, *The Economic History Review, New Series* XLVIII / (3), 1995, 429-447.

DE CLERCQ Geert, “Special Report- in France, far-right capitalizes on Euro Crisis”, *Reuters* 7 Ekim 2011.

DE VRIES, Catherine - Erica Edwards, “Taking Europe to Its Extremes” *Party Politics*, XV / 1, 2009, 5-28.

DOWN Ian – Carole Wilson, “From ‘Permissive Consensus to Constraining Dissensus’: A Polarizing Union” *Acta Politica*, XLIII, 2008, 26-49.

DUVERGER Maurice, *Political Parties: Their organization and activity in the modern state*, Methuen, London, 1954

EATWELL Roger, ‘Right or Rights? “The Rise of the ‘New Right”’, Roger Eatwell, ve Noel O’Sullivan (der), *The Nature of the Right*, Pinter, London, 1989, 3-17.

EATWELL Roger, “The Rebirth of the ‘the extreme-right’ in Western Europe?”, *Parliamentary Affairs*, , LIII / 3, 2000, 407-425.

EATWELL Roger, "The Rebirth of Right-wing Charisma? The Cases of Jean-Marie Le Pen and Vladimir Zhirinovskiy", *Totalitarian Movements and Political Religions*, III / 3, 2002, 1-23.

"Europarl Deputy: Russia-Crimea Reunion is forced to response aggressive West". *Interfax* 26 Aralık 2014

EUROPEAN Commission, *Standard Eurobarometer*, Rapor No. 55, Ekim 2001.

EUROPEAN Commission, *Standard Eurobarometer*, Rapor No 59, Temmuz 2003.

EUROPEAN Commission, *Standard Eurobarometer*, Rapor No. 63, Temmuz 2005.

EUROPEAN Commission, *Standard Eurobarometer*, Rapor No. 67, Haziran 2007.

EUROPEAN Commission, *Standard Eurobarometer*, Rapor No. 71, Eylül 2009.

EUROPEAN Commission, *Standard Eurobarometer*, Rapor No. 75 Ağustos 2011.

FENNEMA Meindert, "Some conceptual issues and problems in the comparison of anti-immigrant parties in Western Europe", *Party Politics*, III, 1997, 473-492.

"Far-right Europe has a crush on Moscow" *The Moscow Times*, 26 Kasım 2014

"French National Front adviser praises Crimea referendum", *Interfax* 18 Mart 2014.

GHODSEE Kristen, "Left Wing, Right Wing, Everything: Xenophobia, Neo-totalitarianism, and Populist Politics in Bulgaria", *Problems of Communism*, LV / 3, 2008, 26-39.

GIVENS Terri E. *Voting Radical Right in Western Europe*, Cambridge University Press, Cambridge 2005.

GRIFFIN Roger, "Interregnum and endgame: The Radical Right in the post-fascist era", *Journal of Political Ideologies*, V / 2, 2000, 163-178.

HAINSWORTH Paul, 'Introduction: the extreme right' Paul Hainsworth, der. *The Politics of the Extreme Right: From the Margins to the Mainstream*, Pinter, London, 2000.

HANLEY Sean, 'The Republicans: 1990-1998: a populist outsider in a consolidating democracy', içinde Cas Mudde ve Cristobal R. Kaltwasser der. *Populism in Europe and Americas: Threat or Corrective for Democracy?* Cambridge University Press, New York, 2012, 68-87.

HARRISS, Joseph, "Meeting Marine Le Pen", *The Spectator*, 27 Ağustos 2011.

HOOGE Liesbet - Gary Marks, "Sources of Euroscepticism", *Acta Politica*, XLII, 2007, 119-127.

HOOGE Liesbet – Gary Marks, "A Postfunctionalist Theory of European Integration: From Permissive Consensus to Constraining Dissensus", *British Journal of Political Science*, XXXIX / 1, 2008, 1-23.

HUSBANDS Christopher, "The Other Face of 1992: The Extreme Right Explosion in Western Europe", *Parliamentary Affairs*, XLV / 3, 1992, 267-283.

IGNAZI Piero, "The Silent Counter-revolution: Hypotheses on the emergence of

Görüş

Akademik
Bakış

249

Cilt 10
Sayı 19
Kış 2016

extreme right-wing parties in Europe”, *European Journal of Public Research*, XXII, 1992, 3-34.

INGLEHART Ronald, “The Silent Revolution in Europe: Intergenerational Change in Post Industrial Societies”, *The American Social Science Review*, LXV / 4, 1971, 991-1017.

INGLEHART Ronald - Scott Flanagan, “Value Change in Industrial Societies”, *The American Political Science Review*, LXXXI / 4, 1987, 1289-1319.

JOBBIK “The Movement for a Better Hungary”, 2014. <https://drive.google.com/file/d/0B-HgDla59TRmTTdrX3laNVhMYms/edit?pref=2&pli=1>, E.T.: 3 Ağustos 2016.

KITSCHOLT Herbert, *The Radical Right in Western Europe: A Comparative Analysis*, University of Michigan Press, Ann Arbor, 1995.

KITSCHOLT Herbert, “Growth and Persistence of the Radical Right in Postindustrial Democracies: Advances and Challenges in Comparative Research” *West European Politics*, XXX / 5, 2007, 1176-1206.

KNIGGE Pia, “The ecological correlates of right wing extremism in Western Europe”, *European Journal of Political Research*, XXXIV / 2, 1998, 249-279.

KOPECKY Peter – Cas Mudde, “The Two Sides of Euroscepticism: Party Positions on European Integration in East Central Europe”, *European Union Politics*, III / 3, 2002, 297-326.

KRAUTHAMER, Ky - Klein Aleardi - Ioana Caloianu - Anders Ryehauge, “Poison Letter Put Czech Police on Alert, Russian Loan from French Nationalists” *Transitions Online*, 25 Kasım 2014. <http://www.tol.org/client/article/24575-poison-letters-put-czech-police-on-alert-russian-loan-for-french-nationalists.html>, erişim tarihi: 14 Ağustos 2016.

KRIESI Hans, “The Role of European Integration in National Campaigns”, *European Union Politics*, VIII / 1, 2007, 83-108.

“Le Pen’s Challenge” *Financial Times* 22 Mayıs 2011.

LIANG Christina Schori, *Europe for the Europeans: The foreign and security policy of neo-populist parties* Ashgate Publishing, Hampshire 2007.

MARCUS Jonathan, *The National Front and French Politics*, MacMillan, London 1995.

MARKOWSKI Ronald ‘Disillusionment with democracy and populism in Poland’ Der. *Europe and the Crisis of Democracy: Elections in Europe: 1990-2002*. Notre Europe, Paris 2002, 28-31.

MARNHAM Patrick, “Le Pen sheds her horns to put foes in a hell of a spot”, *The Sunday Times* 1 Haziran 2014.

MAYER Nonna - Pascal Perrineau, “Why do they vote for La Pen?” *European Journal of Political Research* XXII / 1, 1992, 123-141.

MAYER Nonna – Mariette Sineau, “France: The National Front” <http://www.cevipof.com/DossCev/elec2002/Enjeux/pdf/FN%20-%20VD%202001.pdf> erişim tarihi:

16 Ağustos 2016.

MAYER Nonna, "From Jean-Marie to Marine Le Pen: Electoral Change on the Far Right", *Parliamentary Affairs*, LXVI, 2013, 160-178.

MCLAREN Laura, "Public Support for the European Union: Cost/Benefit Analysis or Perceived Cultural Threat?" *The Journal of Politics*, LXIV / 2, 2002, 551-566.

MILNE Richard, "World Leaders to Join Hollande in Paris march for Unity", *Financial Times*, 10 Ocak 2015.

MINKENBERG Michael, "The New Right in Germany", *The European Journal of Political Research*, XXII, 1992, 55-81.

MINKENBERG Michael, "The Revival of the Radical Right: Between Modernity and Anti-Modernity", *Government and Opposition*, XXXV / 2, 2000, 170-188.

MINKENBERG, Michael, "The Radical Right in Public Office: Agenda-setting and Policy Effects", *West European Politics*, XXIV / 4, 2001, 1-21.

MINKENBERG Michael - Pascal Perrineau, "The Radical Right in European Elections 2004", *International Political Science Review* XXVIII, 2007, 29-55.

MUDDE Cas, "Right wing extremism analyzed", *European Journal of Political Research*, XXVII / 2, 1995, 203-224.

MUDDE Cas, "The single-issue party thesis: Extreme right parties and the immigration issue", *West European Politics*, XXII / 3, 1999, 182-197.

MUDDE Cas, *Populist Radical Right Parties in Europe* Cambridge University Press, New York: 2007.

NATIONAL FRONT, *Notre Project, Programme Politique du Front National*, 2014. <http://www.frontnational.com/pdf/Programme.pdf> erişim tarihi: 28 Temmuz 2016

NORRIS Pippa, *Radical Right: Voters and Parties in the Electoral Market*, Cambridge University Press, New York, 2005.

OLSEN Johan "The Many Faces of Europeanization", *Journal of Common Market Studies*, XL / 5, 2002, 921-952.

ORENSTAIN, Mitchell A., "Putin's Western Allies" *Foreign Affairs*, 2014. <https://www.foreignaffairs.com/articles/russia-fsu/2014-03-25/putins-western-allies> erişim tarihi: 8 Ağustos 2016.

PETROCIK John - William Benoit, - Gleen Hansen, "Issue Ownership and Presidential Campaigning, 1952-2000" *Political Science Quarterly*, DXVIII / 4, 2003, 599-626.

PRITCHARD Ambrose Evans, "Marine Le Pen is spoiling for a fight", *The Telegraph* 1 Haziran 2013.

RAMET, Sabrina, "Defining the radical right: values and behaviors of organized intolerance in post-communist Central and Eastern Europe", Sabrina Ramet der *The Radical Right in Central and Eastern Europe since 1989*, Pennsylvania State University Press, Yayınları, Pennsylvania 1999, 3-27.

gors

Akademik
Bakış

251

Cilt 10
Sayı 19
Kış 2016

RYDGREN Jens, "Is extreme right-wing populism contagious? Explaining the emergence of a new party family", *European Journal of Political Research*, XLIV / 3, 2005, 413-437.

RYDGREN Jens, "The Sociology of Radical Right", *Annual Review of Sociology*, XXXIII, 2007, 241-262.

SANDERS David - Harold Clarke - Marianne Stewart – Paul Whiteley, "Downs, Stokes and the Dynamics of Electoral Choice" *British Journal of Political Science*, XLI / 2, 2011, 287-314.

SARTORI Giovanni *Parties and Party Systems: a framework for analysis*, Cambridge University Press, Cambridge 1976.

SHORTO Russell, "Extremism comes closer to fold in France" *International New York Times* 30 Nisan 2011.

STARTIN Nick – Andrea Krouwel, "Euroscepticism Re-galvanized: The Consequences of the 2005 French and Dutch Rejections of the EU Constitution", *Journal Common Market Studies*, LI / 1, 2013, 65-84.

SZCZERBIAK Aleks, "Old and New Divisions in Polish Parties' Electoral Strategies and Bases of Support", *Europe-Asia Studies*, LV / 5, 2003, 729-746.

TAGGART Paul – Aleks Szczerbiak, "The Politics of European Referendum Outcomes and Turnout", *West European Politics*, XXVII / 4, 2004, 557-583.

THAROOR, Ishaan, "Europe's far-right still loves Putin; As the tensions flare over Ukraine, the European far-right's love affair with Russia's Vladimir Putin endures" *The Washington Post* 18 Şubat 2015.

VACHUDOVA Milada - Liesbet Hooghe, "Post-communist politics in a magnetic field: How Transition and EU Accession structure party competition on European integration", *Comparative European Politics*, VII / 2, 2009, 179-212.

VAN DER BRUG, Wouter - Meindert Fennema, "Protest or Mainstream? How the European anti-immigrant parties developed into two separate groups by 1999", *European Journal of Political Research*, XLII, 2003, 55-76.

VASILOPOULOU, Sofia, "European Integration and the Radical Right: The Three Patterns of Opposition", *Government and Opposition*, XLVI / 2, 2011, 223-244.

"Vast Majority of French against globalization" *Reuters* 12 Nisan 2012.

VOLKENS Andrea – Pola Lehmann – Theres Mattihieß - Nicolas Merz – Sven Regel – Annika Werner, "The Manifesto Data Collection", *Manifesto Project (MGR/ CMP/MAPPOR)*, Berlin. 2016.

WATT, Nicholas, "Is Nicolas Sarkozy's re-election campaign setting pace for Libyan action", *The Guardian* 22 Mart 2011.

ZAKARIA Fareed, "The Rise of Illiberal Democracy", *Foreign Affairs*, LXXVI / 6, 1997, 23-43.

ZASLOVE, Andrej "The Dark Side of European Politics: Unmasking the Radical Right", *Journal of European Integration*, XXVI / 1, 2004, 61-81.

Summary

Political parties that are radical for their opposition to multiculturalism and right for giving priority to native population over "others" in a society emerged in West European countries in 1970s onwards. Radical right parties, though being likened to, are different from nationalist parties of inter-war years for not totally opposing the idea of democracy. Although radical right's opposition to pluralism undoubtedly conflict with liberal democracy requiring respect for rule of law and protection of human and minority rights, radical right parties support the necessity of elections. They, therefore, support electoral democracy or illiberal democracy holding elections; yet being in breach of respecting rule of law and protection of minority and human rights in certain occasions. In addition, unlike nationalist parties of inter-war years radical right ideology does not rest on biological racism. Instead, they argue that cultures should develop in their origins and should not be intertwined with one another for the sake of their "pureness".

The emergence of radical right parties in 1970s and onwards has been attributed to growing public reaction to immigrant population and increasing strength of new-left parties promoting the post-bourgeoisie values. In response, radical right parties insist on necessity for measures that would restrict the flow of immigrants and promote traditional values; the pureness of native culture and identity, otherwise, would be degenerated. Radical right parties are also critical of the Europeanization that is understood in this article as the expansion of European Union's purview for taking decisions on behalf of the member states. Radical right parties in various European countries suggest that national sovereignty will be threatened unless EU member states halt the process of Europeanization. Furthermore, radical right parties do not approve Europeanization due to EU's liberal policies allowing for alternative ways of life against traditional ways.

The French National Front (FN) established in 1972 is the prototype of political parties embracing radical right ideology. The FN also the first radical right party in Europe that achieved a remarkable electoral success in the post Second World War history of Europe. The party won 11 per cent of votes in the 1984 European Parliament elections and secured ten of eighty-four seats allotted to France. The FN achieved more remarkable success in the following years. In the 2002 Presidential Election, for instance, the leader of FN, Jean Marie Le Pen, qualified for the second round. The FN emerged as the first party from the 2014 European parliament election by winning almost 25 per cent of the votes. To explain the increase in the FN's electoral support, early studies on the FN's electoral successes highlighted 'protest-voting approach' arguing that widespread public dissatisfaction with mainstream parties predisposed voters, wanting to give vent to their angers, towards radical right parties. More recent studies, however, argue that an explanation solely based on 'protest voting approach' hardly be enough to explain the FN's lasting popularity among French electorate since the mid-1980s. They underline 'ideological voting approach' arguing that electorate votes for the FN for its approval of the party's policies including promises such as restriction on immigrants and exist from the

gors

Akademik
Bakış

253

Cilt 10
Sayı 19
Kış 2016

European Union. By focusing on the FN's foreign policies since January 2011 when the FN elected Marine Le Pen as the new leader, and taking the growing public Euroscepticism in France into account, this article suggests that the FN's electoral successes are likely to grow out of the electorate approval for the party's foreign policy understanding a fierce opposition to Europeanization is the bulk of which.

Görsel

Akademik
Bakış

254

Cilt 10
Sayı 19
Kış 2016